

คู่มือการตัดสินกีฬา

แบดมินตันคนพิการ

BADMINTON

BADMINTON

จัดทำโดย

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คู่มือการตัดสินกีฬา แบดมินตันคนพิการ

BADMINTON

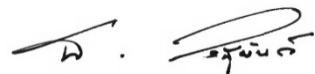
BADMINTON

จัดทำโดย
สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำนำ

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นองค์กรหลักที่มีศักยภาพ ในการพัฒนากีฬาทั้งคนปกติ คนพิการ และคนพิเศษ เพื่อเสริมสร้างและฟื้นฟูสุขภาพ พลานามัย ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีเท่าเทียมเสมอภาค ด้วยการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อให้แสดง ความสามารถทางกีฬาเต็มศักยภาพ สนับสนุนส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาและแข่งขันอย่าง ต่อเนื่อง ทั้งในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค และได้มอบหมายให้ สำนักการกีฬา จัดดำเนินการ แข่งขันกีฬานักเรียนคนพิการแห่งชาติ เป็นประจำทุกปี และสนับสนุนงบประมาณให้โรงเรียน สถานศึกษา หน่วยงานคนพิการ จัดการแข่งขันสำหรับผู้พิการด้วย พร้อมทั้งให้จัดทำเอกสาร กติกา และคู่มือการตัดสินกีฬาแบดมินตันคนพิการขึ้น เพื่อเผยแพร่ให้กับหน่วยงาน สถานศึกษาและองค์กร สำหรับคนพิการได้นำไปศึกษา และยกระดับมาตรฐานการแข่งขัน กีฬาคนพิการได้อย่างถูกต้องและทันสมัยต่อไป

กรมพลศึกษา ขอขอบคุณ กลุ่มกีฬาคคนพิการและคนพิเศษ สำนักการกีฬา ที่ ได้จัดทำคู่มือการตัดสินกีฬาแบดมินตันคนพิการเล่มนี้ขึ้น และหวังว่าจะเป็นประโยชน์ แก่ หน่วยงาน สถานศึกษาและองค์กรกีฬาคคนพิการทั่วไปตามสมควร

(นางแสงจันทร์ วรสุมนต์)

อธิบดีกรมพลศึกษา

สารบัญ

หน้า

คำนำ

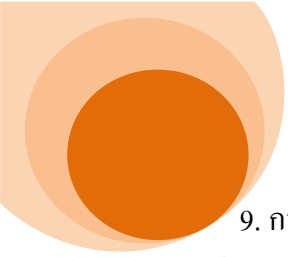
สารบัญ

บทที่ 1	ความรู้ทั่วไปและคุณสมบัติของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน	1
•	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตัดสิน	1
•	คุณสมบัติของผู้ตัดสินแบดมินตันที่ดี	4
•	สิ่งจำเป็นที่ผู้ตัดสินควรรู้	4
บทที่ 2	กติกาแบดมินตันและคำแนะนำกรรมการเทคนิคตามมาตรฐานสากล	13
•	กติกาแบดมินตัน	13
•	คำศัพท์ทั่วไปที่ใช้ในการตัดสินกีฬาแบดมินตัน	29
•	คำแนะนำกรรมการเทคนิคตามมาตรฐานสากล	33
•	ระบบการนับคะแนนแบบแรลลีพอยท์	50
•	ใบบันทึกคะแนนและการบันทึกคะแนน	54
บทที่ 3	เกณฑ์ต่างๆสำหรับนักกีฬาแบดมินตันคนพิการ	61
•	กฎเกณฑ์การพิจารณานักกีฬาคนพิการกลุ่มวีลแชร์	61
•	เกณฑ์การพิจารณานักกีฬาประเภทยืนแข่งขันกลุ่มพิการร่างกายส่วนล่าง	65
•	เกณฑ์การพิจารณานักกีฬากลุ่มพิการแขน	68
•	เกณฑ์การพิจารณานักกีฬาประเภทยืนแข่งขันกลุ่มคนแคระ	70
	คำศัพท์กีฬาแบดมินตันคนพิการ	71

ความรู้ทั่วไปและคุณสมบัติของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน

1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตัดสิน มารยาทผู้แข่งขัน

1. ผู้แข่งขันต้องตระหนกอยู่เสมอว่าผู้เข้าแข่งขันเป็นนักกีฬาสมัครเล่น ซึ่งต้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ และพร้อมที่จะให้อภัยแก่ความผิดพลาดทุกโอกาส โดยไม่คำนึงถึงผล แพ้ – ชนะเป็นสำคัญจนเกินไป
2. ผู้เข้าแข่งขันแต่งกายด้วยชุดกีฬาสีขาวหรือสีอื่น ๆ สะอาด เรียบร้อย
3. ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อคู่แข่ง แสดงออกถึงมิตรภาพ ความสุภาพ อ่อนโยน ด้วยการสัมผัสมือ หรือเปิดโอกาสให้คู่แข่งได้วอร์ม รวมทั้งไม่เอาเปรียบคู่แข่งในการเสี่ยงให้โอกาสคู่ต่อสู้เป็นผู้นำการเลือกเสิร์ฟก่อน
4. ไม่แสดงกิริยาที่ไม่ดีเมื่อทำเสียเองด้วยท่าทางหรือคำพูด รวมทั้งการกล่าวตำหนิผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน
5. ใช้คำพูดที่สุภาพในการแข่งขัน
6. การถามข้อสงสัยหรือถามคะแนนต่อผู้ตัดสินในระหว่างการแข่งขันควรจะใช้ถ้อยคำสุภาพ
7. การอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ตัดสิน ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้เข้าแข่งขันควรจะใช้ถ้อยคำที่ระมัดระวัง และเมื่อได้ทำการอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องอยู่ในความสงบและพร้อมที่จะทำการแข่งขันต่อไปได้และเมื่อผู้ตัดสิน ตัดสินอย่างไรก็ต้องปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ
8. เมื่อขณะดำเนินการแข่งขันอยู่หากจะหยุดพัก เช่น ขอเช็ดเหงื่อ ดื่มน้ำ เปลี่ยนรองเท้า เปลี่ยนรองเท้า ฯลฯ ต้องขออนุญาตผู้ตัดสินทุกครั้ง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงปฏิบัติได้

9. การส่งลูกไปให้คู่ต่อสู้เป็นฝ่ายส่งจะต้องส่งลูกข้ามตาข่ายไปให้เสมอ การส่งลูก
ลอดใต้ตาข่ายไปให้คู่ต่อสู้ถือว่าการเสียมารยาทอย่างแรง

10. ในระหว่างการแข่งขัน ถ้าผู้ตัดสินทำหน้าที่ผิดพลาดแต่เราอยู่ในฐานะได้เปรียบ
ไม่ควรใช้ความได้เปรียบนั้นเป็นประโยชน์

11. เมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นลง ถ้าเราเป็นฝ่ายชนะจะต้องไม่แสดงความดีใจจนเกิน
ควรต้องเข้าไปจับมือคู่แข่งทันทีพร้อมแสดงความเสียใจ ถ้าเป็นฝ่ายแพ้ไม่ควรจะแสดง
อารมณ์ฉุนเฉียวต้องควบคุมอารมณ์ และรีบไปแสดงความยินดีกับคู่แข่งทันที
เหมือนกัน

12. ยอมรับและเชื่อฟังการตัดสินโดยไม่ได้แย้ง และเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันควร
แสดงความเคารพผู้ตัดสิน

13. ในสนามที่มีผู้มารถเล่นอยู่มาก และไม่ใช่ว่าการแข่งขัน ไม่ควรเล่นกันนานเกินไป
ควรเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้เล่นบ้าง

มารยาทในการชม

1. แต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย เป็นการให้เกียรติแก่การแข่งขันนั้น ๆ
2. ให้เกียรติแก่นักกีฬาทั้ง 2 ฝ่าย ด้วยการปรบมือเมื่อมีการแนะนำคู่แข่ง
3. ไม่กล่าววาจาไม่สุภาพ และไม่เชียร์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจนดูไม่เหมาะสม
4. ขณะการแข่งขันยังดำเนินอยู่ไม่ควรรบกวนสมาธิของผู้แข่งขันหรือผู้ชมด้วยกัน
5. การปรบมือเมื่อผู้เล่นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเล่นได้ดี สวยงาม และกระทำเมื่อลูกไม่ได้อยู่
ในการเล่น
6. ไม่แสดงออกด้วยกิริยา หรือวิพากษ์วิจารณ์การตัดสินของกรรมการ ขณะทำการ
แข่งขันแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาด
7. เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ควรปรบมือให้เกียรติแก่นักกีฬาทั้ง 2 ฝ่าย

มารยาทผู้ตัดสิน

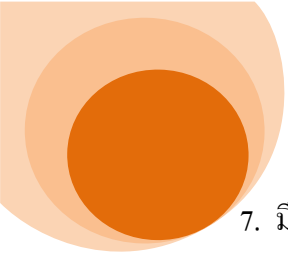
1. เมื่อเข้าสู่สนามแข่งขันต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามลักษณะของผู้ตัดสิน เครื่องแต่งกายต้องประณีตและสะอาด วางตัวในลักษณะสุภาพ อ่อนน้อม สำนวณ ไม่หยอกล้อกับผู้อื่นผู้ใดจนเกินควร

2. ระหว่างการแข่งขัน หลีกเลี่ยงการพบปะสนทนากับผู้เล่น ผู้ฝึกสอน ตลอดจนผู้ชม พยายามตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่การตัดสิน ตัดสินใจด้วยความเด็ดขาดถูกต้อง แสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ไม่แสดงอารมณ์ออกมา ควรใช้วาจาเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นใช้คำศัพท์มาตรฐานพูดเฉพาะหลักการเท่านั้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ชม และไม่ควรโต้เถียงกับผู้อื่นผู้ใด ซึ่งเป็นการลดฐานะของตนเอง อันเป็นการเสื่อมเสียศักดิ์ศรี และเป็นการนำไปสู่การทะเลาะวิวาท หรือทำให้เกิดความคับข้องขุนเคืองใจได้

3. เมื่อจบการแข่งขัน หลังจากตรวจใบนับคะแนนเรียบร้อยแล้ว ควรรีบออกจากสนามแข่งขันทันที ไม่ควรรื้อรอยเพื่อขอร้องในความผิดพลาดในการตัดสิน หรือเพื่อแสดงความยินดีหรือเสียใจต่อคู่แข่ง ไม่ควรแสดงความคิดเห็นใด ๆ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่มีการถกเถียงกันในกรณีที่มีผู้สื่อข่าวขอสัมภาษณ์ควรให้ความร่วมมือด้วยอัธยาศัยอันดี โดยชี้แจงอย่างเป็นธรรมและเหมาะสมในขอบเขตของการเป็นผู้ตัดสิน แต่ไม่ควรแสดงความคิดเห็นที่ซ้ำเติมหรือก้าวก่ายหน้าหน้าที่ของผู้อื่น

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตัดสินแบดมินตัน

1. ควรเป็นผู้ที่มีความสนใจในกีฬาแบดมินตัน ติดตามความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา
2. เคยเล่นหรือเป็นนักกีฬามาก่อน จะทำให้นักกีฬาเชื่อถือ เคารพ และรู้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ของนักกีฬา
3. มีความรู้ ความเข้าใจในกฎ กติกาแบดมินตันเป็นอย่างดี
4. มีเวลาหรือแบ่งเวลามาตัดสินได้
5. ต้องมีเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายในการเป็นผู้ตัดสินอย่างชัดเจน
6. มีจิตวิทยาและรู้ธรรมชาติของนักกีฬา

-
7. มีความรักในอาชีพการมการผู้ตัดสิน
 8. มีทัศนคติที่ดีในฐานะกรรมการผู้ตัดสิน

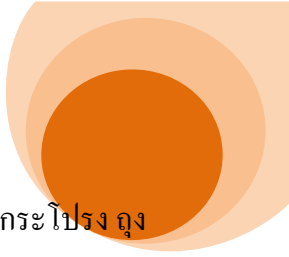
1.2 คุณสมบัติของผู้ตัดสินแบดมินตันที่ดี

1. มีสมรรถภาพทางกายที่ดี
2. รู้และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
3. รู้จักกฎระเบียบในการแข่งขัน
4. มีวิจารณญาณที่ดีและถูกต้อง
5. ควบคุมสถานการณ์และทันต่อเหตุการณ์
6. รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตน
7. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับกติกาแบดมินตันอย่างดี
8. มีความยุติธรรม
9. มีบุคลิกภาพที่ดี
10. มีจิตวิทยาในการตัดสินและลงโทษ
11. มีสุขภาพจิตและสมาธิดี
12. มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานเป็นทีมที่ดี
13. มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นผู้ตัดสิน
14. สนใจ กระตือรือร้น ศึกษาค้นคว้าความรู้และข่าวในวงการแบดมินตันอยู่เสมอ
15. ใช้คำศัพท์ ภาษาได้ถูกต้อง
16. มีความสามารถเป็นที่ยอมรับของเพื่อนผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา
17. ยอมรับฟังคำแนะนำ แก้ไข การปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน

1.3 สิ่งจำเป็นที่ผู้ตัดสินควรรู้

1. เครื่องแต่งกาย (ทั่วไป)

1.1 จุดมุ่งหมายของการกำหนดระเบียบนี้ เพื่อความชัดเจนของข้อความโฆษณาที่ปรากฏบนเครื่องแต่งกายหรือสิ่งใดที่ผู้เล่นสวมใส่ในขณะการเล่น ยกเว้นเร็กเกต และ

สิ่งประกอบอื่น ๆ แต่ไม่มีข้อจำกัดของเสื้อที่สวมคลุมทางศีรษะ กางเกงขาสั้น กระโปรง ถุงเท้า ผ้าคาดศีรษะ ผ้าขนหนู ผ้ารัดข้อมือ ผ้าพันคอ และเวชภัณฑ์

1.2 เพื่อให้มั่นใจว่าการนำเสนอนี้สามารถดึงดูดความสนใจในเกมกีฬาเบดมินตันที่ได้รับอนุมัติรับรองจากสหพันธ์เบดมินตันโลก (BWF) เครื่องแต่งกายของผู้เล่นจะต้องเป็นแบบที่ใช้สวมใส่สำหรับการเล่นกีฬาเบดมินตัน และจะไม่อนุญาตให้ใช้เทปหรือใช้การกีดทับบนการโฆษณาหรือคัดแปลงบนเสื้อผ้าในส่วนของการโฆษณา

1.3 ระเบียบของการโฆษณาบนเครื่องแต่งกายนี้จะใช้สำหรับเครื่องแต่งกายที่ผู้เล่นใช้ใส่ลงทำการแข่งขันในสนามเท่านั้น

1.4 ระเบียบการโฆษณานี้จะต้องระบุอย่างชัดเจนในระเบียบการแข่งขันหรือใบสมัคร

1.5 การนำระเบียบมาใช้ในแต่ละรายการ การวินิจฉัยของกรรมการผู้ชี้ขาดถือว่าสิ้นสุด

2. สีของเครื่องแต่งกาย

2.1 สีของเครื่องแต่งกาย ผู้เล่นจะแต่งกายด้วยชุดสีเดียวหรือหลายสีรวมกัน ลงสนามก็ได้

2.2 แบบบนเครื่องแต่งกาย

2.2.1 ลวดลายบนเสื้อที่ได้รับอนุญาต จะต้องเป็นลวดลายศิลปะโดยปราศจากการโฆษณาเชิงพาณิชย์หรือการส่งเสริมการขาย

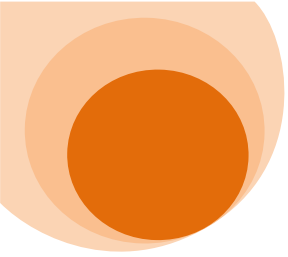
2.2.2 ด้านหน้าอาจมีรูปธงชาติ หรือสัญลักษณ์ประจำชาติของประเทศ ที่เป็นตัวแทน

2.2.3 อนุญาตให้แบบที่เป็นส่วนการโฆษณาตามระเบียบและขนาดของการโฆษณาบนเครื่องแต่งกาย

2.3 ตัวอักษรบนเครื่องแต่งกายผู้เล่น

2.3.1 สี แบบ และความสูงของตัวอักษร

- ตัวอักษรภาษาไทยหรือตัวอักษรโรมันตัวใหญ่ โดยใช้สีเดียว และเป็นสีที่ตัดกับเสื้อ

- รูปแบบของตัวหนังสือ หากมีแบบบนด้านหลังของเสื้อตัวอักษรควรตัดกับแบบดังกล่าว

- เพื่อให้ตัวอักษรสามารถมองเห็นได้ชัดเจนโดยผู้ชมโทรทัศน์ตัวอักษรจะต้องมีความสูงอย่างน้อย 6 เซนติเมตร และสูงไม่เกิน 10 เซนติเมตร

- ตัวอักษรจะวางเป็นแนวนอนหรือให้ใกล้เคียงกับแนวนอนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และให้วางอยู่ใกล้ตำแหน่งบนสุดของเสื้อ

2.3.2 ชื่อนักกีฬาและสังกัด

- ชื่อนักกีฬาจะใช้ชื่อหรือนามสกุล หรือชื่อย่อ หรือชื่อเล่นก็ได้ แต่ต้องเป็นชื่อที่ใช้ส่งลงทำการแข่งขัน

- ชื่อต้นสังกัดนักกีฬาจะปรากฏอยู่ด้านหลังของเสื้อ

2.3.3 ลำดับของการโฆษณาด้านหลังเสื้อ

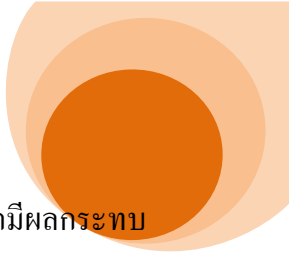
- การเรียงลำดับจากด้านบนลงมาด้านล่าง จะต้องเรียงตามลำดับดังนี้ ชื่อนักกีฬา (ถ้ามี) ชื่อสังกัด (ถ้ามี) และการโฆษณา (ถ้ามี)

2.4 การโฆษณาบนเครื่องแต่งกายของนักกีฬา

2.4.1 เสื้อ

- ตำแหน่งที่มีการโฆษณาบนแขนเสื้อด้านซ้าย, บนแขนเสื้อด้านขวา, บนปกเสื้อด้านซ้าย, บนปกเสื้อด้านขวา, ไหล่ซ้าย, ไหล่ขวา, ออกซ้าย, ออกซ้าย, ออกขวา, บริเวณกลางอก ด้านหน้าของเสื้อ ธงชาติถือว่าเป็นตำแหน่งการโฆษณา 1 ตำแหน่ง บริเวณไหล่ทั้งสองจะต้องอยู่ด้านหน้าที่เห็นได้ชัดเจน ซึ่งโฆษณาแต่ละแห่งจะต้องมีขนาด 20 ตารางเซนติเมตร หรือน้อยกว่า และจะต้องมีรวมกันไม่เกิน 5 ชิ้น และ จะมีเพียง 1 ชิ้นในแต่ละตำแหน่ง

- การโฆษณาที่เป็นแบบของเครื่องแบบ จะมีความสูงไม่เกิน 10 เซนติเมตร จะวางในแนวใดก็ได้ อาจจะมีบนด้านหน้า หรือด้านหลังจะมีความสูงไม่เกิน 5 เซนติเมตร หรือทั้ง 2 ด้านของเสื้อก็ได้

- กรรมการผู้ชี้ขาดมีสิทธิวินิจฉัยแต่เพียงผู้เดียว หากมีผลกระทบระหว่างการโฆษณาที่เป็นแถบ และผู้อุปถัมภ์การแข่งขัน หรือผู้ดำเนินการถ่ายทอดโทรทัศน์หรือข้อความโฆษณาละเมิดกฎหมายท้องถิ่น หรือพิจารณาแล้วมีข้อความที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น กรรมการผู้ชี้ขาดจะจำกัดการโฆษณาบนเสื้อ การโฆษณาบนเสื้อและเครื่องแต่งกายอื่นๆ อาจจะเป็นสัญลักษณ์ของผู้ผลิตเครื่องแต่งกาย หรือสัญลักษณ์ของผู้อุปถัมภ์

2.4.2 เครื่องแต่งกายอื่น ๆ

- กุญแจและรองเท้าแต่ละข้างจะมีการโฆษณาได้ 2 ชิ้น มีขนาด 20 ตารางเซนติเมตร หรือน้อยกว่า

- เครื่องแต่งกายชิ้นอื่น ๆ จะมีโฆษณาได้อีก 1 ชิ้น มีขนาด 20 ตารางเซนติเมตร หรือน้อยกว่า

- การโฆษณาบนเสื้อและเครื่องแต่งกายอื่น ๆ อาจเป็นสัญลักษณ์ของผู้ผลิต หรือสัญลักษณ์ของผู้อุปถัมภ์

3. การโฆษณาของสมาคม

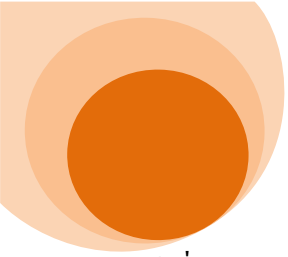
สมาชิกสมาคมที่ให้การสนับสนุนงบประมาณแก่สหพันธ์เบดมินตันโลก (BWF) สามารถใช้สัญลักษณ์ของสมาคมที่มีขนาดไม่เกิน 50 ตารางเซนติเมตรลงบนกางเกงหรือส่วนล่างของเครื่องแต่งกาย หรือกระโปรง เมื่อได้รับอนุญาตจากสหพันธ์ฯ แล้ว ผู้เล่นทุกคนที่ลงแข่งขันในสังกัดจะต้องใช้การโฆษณาที่เป็นแบบเดียวกันทั้งหมด

3.1 ลวดลายบนเสื้อที่ได้รับอนุญาต จะต้องเป็นลวดลายศิลปะเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการโฆษณาเชิงพาณิชย์

3.2 ตัวหนังสือบนเครื่องแต่งกายผู้เล่น

3.3 สี แบบ และความสูงของตัวหนังสือ

3.3.1 ตัวอักษรภาษาไทยหรือตัวอักษรโรมัน โดยใช้สีเดียวและเป็นสีที่ตัดกับเสื้อ

3.3.2 รูปแบบของตัวหนังสือที่เย็บติดด้านหลัง จะต้องเป็นแถบ
ผ้าที่มีสีตัดกัน

3.3.3 เพื่อให้ตัวหนังสือสามารถมองเห็นได้ชัดโดยผู้ชม
โทรทัศน์ ตัวหนังสือจะต้องมีความสูงอย่างน้อย 6 เซนติเมตร และสูงไม่เกิน 10 เซนติเมตร

3.3.4 ตัวหนังสือจะวางเป็นแนวนอนหรือให้ใกล้เคียงกับ
แนวนอนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และให้วางอยู่ใกล้ตำแหน่งบนสุดของเสื้อ

3.3.5 ชื่อของผู้เล่นให้ใช้ชื่อหรือนามสกุล หรือชื่อย่อ หรือชื่อ
เล่นก็ได้แต่ต้องเป็นชื่อที่ใช้ส่งลงทำการแข่งขัน

3.3.6 ชื่อของนักกีฬาจะปรากฏบนด้านหลัง ให้เป็นไปตาม
ระเบียบข้อ 3.3.1-3.3.5 และต้องเป็นไปตามระเบียบข้อ 5

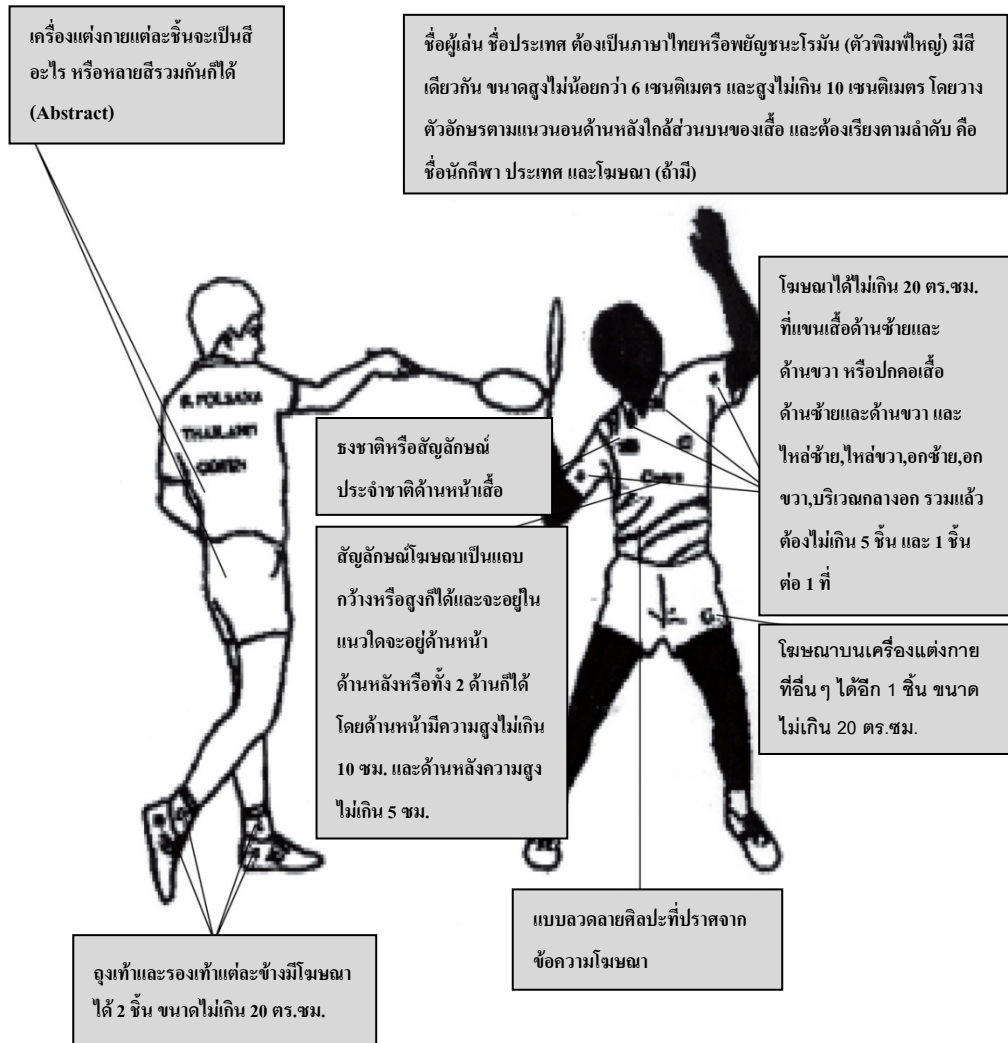
4. ชื่อสังกัด

ชื่อสังกัดของผู้เล่นจะปรากฏอยู่ด้านหลังของเสื้อ

5. ลำดับของการโฆษณาด้านหลังเสื้อ

การเรียงลำดับจากด้านบนลงมาด้านล่าง จะต้องเรียงตามลำดับดังนี้ ชื่อนักกีฬา
(ถ้ามี) ชื่อสังกัด (ถ้ามี) และการโฆษณา (ถ้ามี)

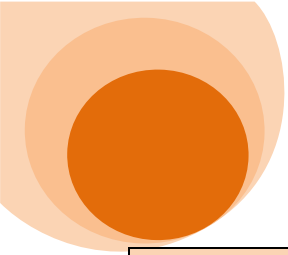
การโฆษณาบนเครื่องแต่งกายนักกีฬา

หมายเหตุ กรรมการผู้ขาดมีสิทธิ์วินิจฉัยแต่เพียงผู้เดียวที่จะจำกัดโฆษณาบนเครื่องแต่งกายหากมีผลกระทบขัดแย้งในข้อความโฆษณา และ/หรือต่อผู้อุปถัมภ์การแข่งขัน หรือดำเนินการถ่ายทอดโทรทัศน์ หรือข้อความโฆษณาที่จะเมิดต่อกฎหมายท้องถิ่น หรือข้อความที่ไม่เหมาะสม

ระบบการตัดสินแบบมินตัน	
ระบบเดิม	ระบบ Rally Point
ระบบการนับคะแนน	
1. ระบบ 2 x 3	1. ระบบ 2 x 3
2. ฝ่ายที่ได้คะแนน 15 คะแนน เป็นฝ่ายชนะในประเภทชายเดี่ยว ชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสม	2. ฝ่ายที่ได้คะแนน 21 คะแนน เป็นฝ่ายชนะ 3. ทุกประเภทการแข่งขันยกเว้นตามที่กำหนดในข้อ 7.4 , 7.5 3.1 ถ้ามีคะแนน 20 คะแนนเท่ากัน ฝ่ายชนะต้องมีคะแนนนำ 2 คะแนน (ตามกติกา ข้อ 7.4) 3.2 ถ้ามีคะแนน 29 คะแนนเท่ากัน ฝ่ายที่ได้คะแนน 30 คะแนนก่อนเป็นฝ่ายชนะ ตามกติกา ข้อ 7.5
3. ในประเภทหญิงเดี่ยว ฝ่ายที่ได้ 11 คะแนนเป็นฝ่ายชนะ 3.1 กรณีที่ได้คะแนน 10 คะแนนเท่ากัน ผู้เล่นที่ได้คะแนนก่อนมีสิทธิ์เล่นต่ออีก 3 คะแนน หรือไม่เล่นต่อถึง 13 คะแนนก็ได้ 3.2 กรณีที่ได้คะแนน 14 คะแนนเท่ากัน ผู้เล่นที่ได้คะแนนก่อนมีสิทธิ์เล่นต่ออีก 3 คะแนน หรือไม่เล่นต่อ ถึง 17 คะแนนก็ได้	
การเปลี่ยนข้าง	
กรณีที่มีการเล่นเกมที่ 3 เปลี่ยนข้างเมื่อมีผู้ทำคะแนนถึง 6 คะแนน ในประเภทหญิงเดี่ยว และ 8 คะแนน ในประเภทชายเดี่ยว ชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสม	กรณีที่มีการเล่นเกมที่ 3 เปลี่ยนข้างเมื่อมีผู้ทำคะแนนถึง 11 คะแนนได้ก่อน
การนับคะแนน	
ฝ่ายส่งเท่านั้นที่มีสิทธิ์ได้คะแนน ถ้าชนะในการตีโต้ หรือส่งลูกตกลงไปในเส้นเขตของฝ่ายรับ	ทั้งฝ่ายส่งและฝ่ายรับมีสิทธิ์ได้คะแนนในทุกการส่งลูกและการตีโต้ไม่ว่าจะสิ้นสุดลงแบบใดก็ตาม

ระบบเดิม	ระบบ Rally Point
ตำแหน่งการยืนส่งลูก	
จะต้องเริ่มที่สนามส่งลูกด้านขวาเสมอโดยไม่คำนึงถึงคะแนนที่ได้เป็นคู่หรือคี่ (จะกำหนดตำแหน่งการยืนของผู้เล่น)	ถ้าคะแนนเป็นเลขคู่ให้ยืนส่งในสนามด้านขวา ถ้าคะแนนเป็นเลขคี่ให้ยืนส่งในสนามด้านซ้าย (จะกำหนดตามคอร์ต์)
การส่งลูก	
สิทธิ์ในการส่งลูก มีดังนี้ 1. ผู้เล่นคนแรกส่งลูกสนามด้านขวา และส่งลูกต่อไปเรื่อย ๆ ในสนามที่สลับกันไป ถ้าชนะในการตีโต้หรือส่งลูกลงในเขตสนามฝ่ายรับ	1. ผู้เล่นคนแรกจะเป็นผู้ส่งจะส่งสนามส่งลูกด้านขวา
2. ผู้เล่นฝ่ายรับคนแรกเป็นผู้ส่งลูกต่อไปจนกระทั่งมีการทำเสีย และจะต้องส่งในสนามด้านขวา	2. คู่ขาของฝ่ายรับจะเป็นฝ่ายส่งต่อไปจากสนามส่งลูกด้านซ้าย
3. คู่ขาของฝ่ายรับเป็นผู้ส่งลำดับต่อไป	3. คู่ขาฝ่ายส่งคนแรกจะเป็นผู้ส่งลูกตามลำดับคะแนน
4. ฝ่ายส่งเป็นมือแรก	4. ผู้รับลูกคนแรกเป็นผู้ส่งลูกตามลำดับคะแนน
5. คู่ขาของฝ่ายส่ง	
การพักระหว่างเกม	
1. ให้พักระหว่างเกมที่ 1, 2 ไม่เกิน 90 วินาที	1. ในระหว่างเกมที่ 1 เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำคะแนนได้ 11 คะแนน พักได้ไม่เกิน 60 วินาที
2. ให้พักระหว่างเกมที่ 2,3 ไม่เกิน 5 นาที	2. ให้พักระหว่างเกมที่ 1,2 และ 3 ได้ไม่เกิน 120 วินาที
ความผิดในสนามส่งลูก	
จะมีการแก้ไขให้เอาใหม่ ถ้าฝ่ายที่ทำผิดชนะในการตีโต้ หรือมีการทำผิดทั้ง 2 ฝ่าย	จะไม่มีมีการแก้ไขความผิดนั้นให้เล่นต่อโดยไม่มีการเล่นสนามส่งลูกใหม่ของผู้เล่น
การเอาใหม่	
-	ถ้ากรรมการผู้ตัดสินเห็นว่าการเล่นถูกรบกวนหรือผู้เล่นอีกฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถูกผู้ฝึกสอนทำลายสมาธิ
ลูกไม่อยู่ในการเล่น	
มีกติกาทั้งหมด 4 ข้อ ตามในหนังสือกติกา	ปรับกติกาให้เหลือเพียง 3 ข้อ ตามในหนังสือกติกา

ระบบเดิม	ระบบ Rally Point
คำแนะนำการสอน (Coaching)	
1. ห้ามให้มีการสอนในระหว่างการแข่งขัน ยกเว้น การพักระหว่างเกมที่ 1 และ 2 หรือเกมที่ 2 และ 3 (ถ้ามี)	1. ในระหว่างเกมที่ 1 และ 2 เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำคะแนนนำถึง 11 คะแนน ให้พักได้ไม่เกิน 60 วินาที และอนุญาตให้ผู้ฝึกสอนสามารถทำการสอนนักกีฬาได้
	2. จะอนุญาตให้ผู้เล่นได้รับคำแนะนำระหว่างการแข่งขัน (ในขณะที่ลูกไม่อยู่ในการเล่น)
การออกนอกสนาม	
ห้ามผู้เล่นออกนอกสนามโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ตัดสิน ยกเว้นการพักในระหว่างเกมที่ 2 และ 3	ห้ามผู้เล่นเดินออกนอกสนามระหว่างการแข่งขันโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรรมการ ผู้ตัดสิน ยกเว้นการพักตามกติกาข้อ 16.2
การเปลี่ยนลูกขนไก่	
ถ้าทั้ง 2 ฝ่ายยินยอม กรรมการผู้ตัดสินอนุญาตให้เปลี่ยนได้	กรรมการผู้ตัดสินเป็นผู้พิจารณาในการเปลี่ยนลูก ถึงแม้ทั้ง 2 ฝ่ายจะยินยอม (ทั้งนี้คำนึงถึงการถ่วงเวลาของนักกีฬา)

กติกาเบดมินตันและคำแนะนำกรรมการเทคนิค ตามมาตรฐานสากล

2.1 กติกาเบดมินตัน

คำนิยาม

ผู้เล่น	บุคคลใดก็ตามที่เล่นเบดมินตัน
แมทช์	การแข่งขันเบดมินตันโดยทั่วไป ระหว่างผู้เล่นฝ่ายละ 1 หรือ 2 คน
เดี่ยว	การแข่งขันที่มีผู้เล่นฝ่ายละ 1 คน
คู่	การแข่งขันที่มีผู้เล่นฝ่ายละ 2 คน
ฝ่ายส่งลูก	ฝ่ายที่ได้สิทธิ์ส่งลูก
ฝ่ายรับลูก	ฝ่ายตรงข้ามกับฝ่ายส่งลูก
การตีได้	เป็นลำดับของการตี 1 ครั้ง หรือมากกว่า 1 ครั้ง เริ่มตั้งแต่การส่งลูกจนกว่าลูกไม่อยู่ในการเล่น
การตี	เป็นการเคลื่อนไหวแรกของผู้เล่นที่มีเจตนาจะตีไปยังลูกชนไก่

1. สนามและอุปกรณ์สนาม

- 1.1 สนามจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ประกอบด้วยเส้นกว้างขนาด 40 มิลลิเมตรตามภาพผัง ก.
- 1.2 เส้นทุกเส้นต้องเด่นชัด และควรทาสีขาวหรือสีเหลือง
- 1.3 เส้นทุกเส้นเป็นส่วนประกอบของพื้นที่ซึ่งกำหนดไว้
- 1.4 เสาตาข่ายจะต้องสูง 1.55 เมตรจากพื้นสนาม และตั้งตรงเมื่อชิงตาข่ายให้ตั้งตามที่กำหนดไว้ในกติกาข้อ 1.10 โดยที่จะต้องไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของเสายื่นเข้ามาในสนาม
- 1.5 เสาตาข่ายจะต้องตั้งอยู่บนเส้นเขตข้างของประเภทคู่ตามที่ได้แสดงไว้ในภาพผัง ก. โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะเป็นประเภทเดี่ยวหรือประเภทคู่

2. ลูกขนไก่

2.1 ลูกขนไก่อาจทำจากวัสดุธรรมชาติ และ/หรือวัสดุสังเคราะห์ ไม่ว่าลูกนั้นจะทำจากวัสดุชนิดใดก็ตาม ลักษณะวิธีวิ่งทั่วไปจะต้องเหมือนกับลูกซึ่งทำจากขนธรรมชาติฐานเป็นหัวไม้ก๊อก หุ้มด้วยหนังบาง

2.2 ขนของลูกขนไก่

- 2.2.1 ลูกขนไก่ต้องมีขน 16 อัน ปักอยู่บนฐาน
- 2.2.2 ความยาวของขนวัดจากปลายขนถึงส่วนบนของฐานในแต่ละลูกจะเท่ากันทั้งหมดระหว่าง 62 – 70 มิลลิเมตร
- 2.2.3 ปลายขนต้องแผ่เป็นรูปวงกลม มีเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง 58-68 มิลลิเมตร
- 2.2.4 ขนต้องมัดให้แน่นด้วยเส้นด้ายหรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม
- 2.2.5 ฐานของลูกต้องมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 25-28 มิลลิเมตร และส่วนล่างมนกลม
- 2.2.6 ลูกขนไก่จะมีน้ำหนักตั้งแต่ 4.74-5.50 กรัม

2.3 ลูกขนไก่ที่ไม่ใช่ขนธรรมชาติ

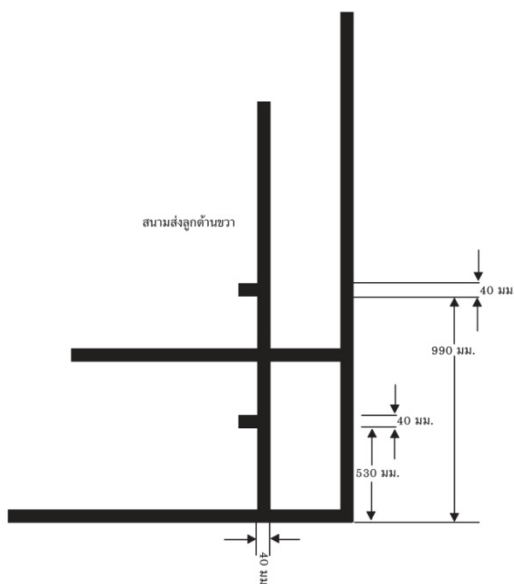
- 2.3.1 ส่วนของขนหรือวัสดุสังเคราะห์ใช้แทนขนธรรมชาติ
- 2.3.2 ฐานลูก ดังที่ได้กำหนดไว้ในกติกาข้อ 2.2.5
- 2.3.3 ขนาดและน้ำหนักของลูกต้องเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในกติกาข้อ 2.2.2, 2.2.3 และ 2.2.6 อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของความถ่วงจำเพาะและคุณสมบัติของวัสดุสังเคราะห์โดยการเปรียบเทียบกับธรรมชาติ ยอมรับให้มีความแตกต่างได้ถึง 10 เปอร์เซ็นต์

2.4 เนื่องจากมิได้กำหนดความแตกต่างในเรื่องลักษณะทั่วไป ความเร็วและวิธีวิ่งของลูกอาจมีการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นได้ โดยการอนุมัติจากองค์กรแห่งชาติที่เกี่ยวข้องในที่ตั้งสภาพความกดอากาศสูงหรือสภาพดินฟ้าอากาศเป็นเหตุให้ลูกขนไก่ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม

3. การทดสอบความเร็วของลูก

การทดสอบ ให้ผู้ทดสอบตีลูกได้มืออย่างสุดแรงโดยจุดสัมผัสลูกอยู่เหนือเส้นเขตหลัง ลูกจะพุ่งเป็นมุมสูง และอยู่ในแนวขนานกับเส้นเขตข้าง ลูกจะต้องตกห่างจากเส้นเขตหลังของอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 530 มิลลิเมตร และไม่มากกว่า 990 มิลลิเมตร (ภาพผัง ข.)

ภาพผัง ข.
จุดทดสอบความเร็วของลูกชนไม้

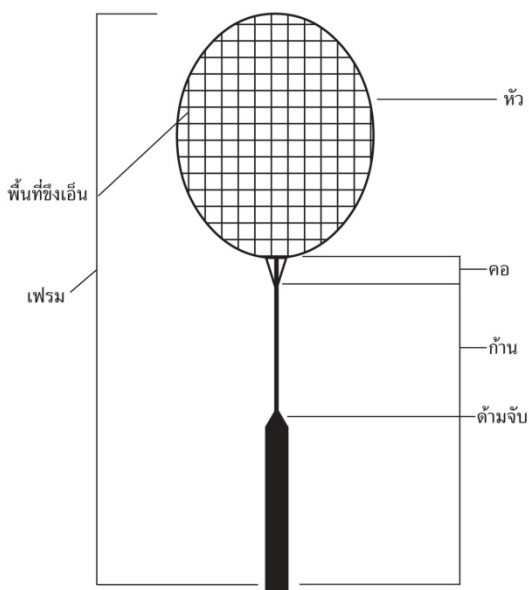

4. แร็กเกต

4.1 เฟรมของแร็กเกตยาวทั้งหมดไม่เกิน 680 มิลลิเมตร และกว้างทั้งหมดไม่เกิน 230 มิลลิเมตร ส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญได้อธิบายไว้ในกติกาข้อ 4.1.1 - 4.1.5 และได้แสดงไว้ในภาพผัง ค.

4.1.1	ด้ามจับ	เป็นส่วนของแร็กเกตที่ผู้เล่นใช้จับ
4.1.2	พื้นที่ชิงเอ็น	เป็นส่วนของแร็กเกตที่ผู้เล่นใช้ตีลูก
4.1.3	หัว	บริเวณที่ใช้ชิงเอ็น
4.1.4	ก้าน	ต่อจากด้ามจับถึงหัว (ขึ้นอยู่กับกติกาข้อ 4.1.5)+
4.1.5	คอ (ถ้ามี)	ต่อก้านของหัวตอนล่าง

ภาพผัง ค.

4.2 พื้นที่ซึ่งเอ็น

4.2.1 พื้นที่ซึ่งเอ็นต้องแบนราบด้วยการร้อยเอ็นเส้นขวางขัดกับเส้นยืนแบบการจิงเอ็นทั่วไป โดยพื้นที่ตอนกลางไม่ควรทึบน้อยกว่าตอนอื่น ๆ และ

4.2.2 พื้นที่ซึ่งเอ็นต้องยาวทั้งหมดไม่เกิน 280 มิลลิเมตรและกว้างทั้งหมดไม่เกิน 220 มิลลิเมตร อย่างไรก็ตาม อาจจิงเอ็นไปถึงคอเฟรม โดยมีข้อกำหนดดังนี้

- ความกว้างที่เพิ่มของพื้นที่ซึ่งเอ็นไม่เกิน 35 มิลลิเมตร
- ความกว้างทั้งหมดของพื้นที่ซึ่งเอ็นไม่เกิน 330 มิลลิเมตร

4.3 แร็กเกต

4.3.1 ต้องปราศจากวัตถุอื่นติดอยู่ หรือยื่นออกมา ยกเว้นส่วนที่ทำไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อป้องกันการสึกหรอ นึกขาด ชำรุดเสียหาย การลื่นสะเทือน การกระจายน้ำหนัก หรือการพันด้ามจับให้กระชับมือผู้เล่น และมีความเหมาะสมทั้งขนาด และการติดตั้งสำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าว และ

4.3.2 ต้องปราศจากสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เล่นเปลี่ยนรูปทรงของแร็กเกต

5. การยอมรับอุปกรณ์

สหพันธ์แบดมินตันโลก (BWF) จะกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับแร็กเกต ลูกขนไก่ อุปกรณ์ หรืออุปกรณ์ต้นแบบ ซึ่งใช้ในการเล่นแบดมินตันให้เป็นไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ กฎเกณฑ์ดังกล่าวอาจเป็นการเริ่มต้นของสหพันธ์เอง หรือจากการยื่นความจำนงของคณะบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เล่น กรรมการเทคนิค ผู้ผลิต หรือองค์กรแห่งชาติ หรือสมาชิกขององค์กรนั้น ๆ

6. การเสี่ยง

6.1 ก่อนเริ่มเล่นจะต้องทำการเสี่ยง ฝ่ายที่ชนะการเสี่ยงมีสิทธิเลือกตามกติกาข้อ 6.1.1 หรือ 6.1.2

6.1.1 ส่งลูกหรือรับลูกก่อน

6.1.2 เริ่มเล่นจากสนามข้างใดข้างหนึ่ง

6.2 ฝ่ายที่แพ้การเสี่ยง มีสิทธิที่เหลือจากการเลือก

7. ระบบการนับคะแนน

7.1 แมทช์หนึ่งต้องชนะให้ได้มากที่สุดภายใน 3 เกม เว้นแต่จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น (ภาคผนวก 2 และ 3)

7.2 ฝ่ายที่ได้ 21 คะแนนก่อนเป็นฝ่ายชนะ ยกเว้นตามที่ได้กำหนดในกติกาข้อ 7.4 และ 7.5

7.3 ฝ่ายที่ชนะการตีโต้จะได้ 1 คะแนน ฝ่ายที่ชนะการตีโต้จะชนะได้ก็ต่อเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งทำ “เสีย” หรือลูกไม่อยู่ในการเล่น เนื่องจากลูกตกลงพื้นสนามของอีกฝ่ายหนึ่ง

7.4 ถ้ามีคะแนน 20 เท่ากัน ฝ่ายชนะต้องมีคะแนนนำ 2 คะแนน

7.5 ถ้ามีคะแนน 29 เท่ากัน ฝ่ายที่ได้ 30 คะแนนก่อนเป็นฝ่ายชนะ

7.6 ฝ่ายชนะเป็นฝ่ายได้ส่งในเกมต่อไป

8. การเปลี่ยนข้าง

8.1 ผู้เล่นจะเปลี่ยนข้าง

8.1.1 หลังจากจบเกมที่ 1

8.1.2 ก่อนเริ่มเล่นเกมที่ 3 (ถ้ามี) และ

8.1.3 ในเกมที่ 3 หรือในการแข่งขันเกมเดียว เมื่อคะแนนนำถึง 11 คะแนน

8.2 ถ้าผู้เล่นไม่ได้เปลี่ยนข้างตามที่ได้ระบุไว้ในกติกาข้อ 8.1 เมื่อตรวจพบให้เปลี่ยนข้างทันทีที่ลูกไม่อยู่ในการเล่น และให้นับคะแนนต่อจากคะแนนที่ได้ในขณะนั้น

9. การส่งลูก

9.1 การส่งลูกที่ถูกต้อง

9.1.1 ทั้ง 2 ฝ่าย ต้องไม่ประวิงเวลาให้เกิดความล่าช้าในการส่งลูกทันทีที่ผู้ส่งลูกและผู้รับลูกอยู่ในท่าพร้อมแล้ว การที่ผู้ส่งดึงหัวแร็กเกิดมาด้านหลังพร้อมที่จะส่งหากมีการประวิงเวลาในการ

เริ่มส่งลูก (ตามกติกาข้อ 9.2) จะถือเสมือนว่าเป็น
การประวิงเวลาในการส่งลูก

9.1.2 ผู้ส่งลูกและผู้รับลูกต้องยืนในสนามส่งลูกทแยงมุม
ตรงข้าม (ภาพฝั่ง ก.) โดยเท้าไม่เหยียบเส้นเขตของสนามส่งลูก

9.1.3 บางส่วนของเท้าทั้งสองข้างของผู้ส่งลูกและผู้รับลูก ต้องแตะพื้นสนามในท่า
นั่งตั้งแต่เริ่มส่งลูก (กติกาข้อ 9.2) จนกระทั่งส่งลูกแล้ว (กติกาข้อ 9.3)

9.1.4 จุดสัมผัสแรกของแร็กเกต ผู้ส่งต้องตีที่ฐานของลูก

9.1.5 ทุกส่วนของลูกจะต้องอยู่ต่ำกว่าเอวของผู้ส่ง ขณะที่แร็กเกตสัมผัสลูกส่วน
เอวนั้นจะพิจารณาโดยการจินตนาการจากเส้นรอบลำตัวที่ระดับซี่โครงซี่สุดท้ายของผู้ส่งลูก

9.1.6 ก้านแร็กเกตของผู้ส่งลูกในขณะตีลูก ต้องชี้ลงต่ำ

9.1.7 การเคลื่อนแร็กเกตของผู้ส่งลูกไปข้างหน้า ต้องต่อเนื่องจากการเริ่มส่งลูก
(กติกาข้อ 9.2) จนกระทั่งได้ส่งลูกแล้ว (กติกาข้อ 9.3)

9.1.8 วิดีโอจะพุ่งขึ้นจากแร็กเกตของผู้ส่งลูกข้ามตาข่าย และถ้าปราศจากการสกัด
กั้น ลูกจะตกลงพื้นสนามส่งลูกของผู้รับลูก (กล่าวคือ บนหรือภายในเส้นเขต) และ

9.1.9 ในการพยายามจะส่งลูก ผู้ส่งจะต้องส่งลูกให้ลูก

9.2 เมื่อผู้เล่นอยู่ในท่าพร้อมแล้ว การเคลื่อนแร็กเกตไปข้างหน้าของผู้ส่งลูกถือว่าเริ่มส่ง
ลูก

9.3 เมื่อเริ่มส่งลูก (กติกาข้อ 9.2) ถือว่าได้ส่งลูกแล้ว ถ้าแร็กเกตของผู้ส่งสัมผัสลูกหรือ
พยายามจะส่งลูกแต่ตีไม่ถูกลูก

9.4 ผู้ส่งลูกจะต้องไม่ส่งลูกจนกว่าผู้รับลูกจะพร้อม แต่ถือว่าผู้รับลูกพร้อมแล้วถ้า
พยายามตีลูกที่ส่งมากลับไป

9.5 ในประเภทคู่ ระหว่างการส่งลูก (กติกาข้อ 9.2 , 9.3) คู่ชาจะยืน ณ ที่ใดก็ได้ใน
สนามของตน โดยไม่บังคับกับผู้ส่งลูกและผู้รับลูก

10. ประเภทเดี่ยว

10.1 สนามส่งลูกและรับลูก

10.1.1 ผู้เล่นจะส่งลูกและรับลูกในสนามส่งลูกด้านขวา เมื่อผู้ส่งทำคะแนนไม่ได้ หรือคะแนนที่ได้เป็นเลขคู่ในเกมนั้น

10.1.2 ผู้เล่นจะส่งลูกและรับลูกในสนามส่งลูกด้านซ้าย เมื่อผู้ส่งลูกได้คะแนนเป็นเลขคี่ในเกมนั้น

10.2 ลำดับในการเล่นและตำแหน่งการยืนในสนาม

การตีโต้ จะเป็นการตีลูกชนไปสลับกันของฝ่ายส่งและฝ่ายรับจากตำแหน่งใดก็ได้ ในสนามของแต่ละฝ่ายที่มีตาข่ายกั้น จนกระทั่งลูกไม่อยู่ในการเล่น (กติกาข้อ 15)

10.3 คะแนนและการส่งลูก

10.3.1 ถ้าฝ่ายส่งชนะการตีโต้ (กติกาข้อ 7.3) ฝ่ายส่งได้ 1 คะแนน และผู้ส่งยังคงได้ส่งลูกต่อในสนามส่งลูกอีกด้านหนึ่ง

10.3.2 ถ้าฝ่ายรับชนะการตีโต้ (กติกาข้อ 7.3) ฝ่ายรับได้ 1 คะแนน ฝ่ายส่งหมดสิทธิ์ที่จะส่งลูกต่อ ฝ่ายรับจะเปลี่ยนเป็นฝ่ายส่ง

11. ประเภทคู่

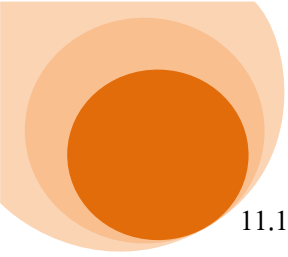
11.1 สนามส่งลูกและรับลูก

11.1.1 ผู้เล่นที่เป็นฝ่ายส่งลูก จะต้องเริ่มส่งจากสนามส่งลูกด้านขวา หรือเมื่อฝ่ายส่งลูกยังไม่มีคะแนน หรือคะแนนในเกมนั้นเป็นเลขคู่

11.1.2 ผู้เล่นจะส่งลูกในสนามที่ส่งลูกด้านซ้าย เมื่อผู้ส่งลูกได้คะแนนในเกมนั้นเป็นเลขคี่

11.1.3 ผู้เล่นที่เป็นฝ่ายรับที่ส่งลูกเป็นครั้งสุดท้าย จะต้องยืนอยู่ในสนามด้านที่ตนเป็นผู้ส่งลูกครั้งสุดท้าย ให้คู่ขาของฝ่ายรับปฏิบัติในทางกลับกัน

11.1.4 ผู้เล่นที่เป็นฝ่ายรับ ให้ยื่นทแยงมุมตรงข้ามกับฝ่ายส่งลูก โดยจะเป็นผู้รับลูก

11.1.5 ผู้เล่นจะต้องไม่เปลี่ยนสนามส่งลูกจนกว่าจะชนะการตี เมื่อฝ่ายตนเป็นฝ่ายส่งลูก

11.1.6 การส่งลูกทุกครั้งต้องส่งจากสนามส่งลูกตามคะแนนของฝ่ายส่ง ยกเว้นตามที่ได้กำหนดไว้ในกติกาข้อ 12

11.2 ลำดับการเล่นและตำแหน่งการยืนในสนาม

หลังจากได้รับลูกที่ส่งมาแล้วให้การตีได้ผู้เล่นของฝ่ายส่งคนหนึ่งคนใดตีลูกกลับไปและผู้เล่นคนหนึ่งคนใดของฝ่ายรับได้ลูกกลับมาจากที่ใดก็ได้ ภายในสนามของตน โดยมีตาข่ายกั้นเป็นอย่างนี้เรื่อยไปจนกว่าลูกไม่อยู่ในการเล่น (กติกาข้อ 15)

11.3 การนับคะแนนและการส่ง

11.3.1 ถ้าฝ่ายส่งชนะการตีได้ (กติกาข้อ 7.3) ฝ่ายส่งจะได้ 1 คะแนน และผู้ส่งยังคงได้ส่งลูกต่อ

11.3.2 ถ้าฝ่ายรับชนะการตีได้ (กติกาข้อ 7.3) ฝ่ายรับจะได้ 1 คะแนน ฝ่ายรับจะเปลี่ยนเป็นฝ่ายส่งลูก

11.4 ลำดับของการส่งลูก

ในแต่ละเกม สิทธิในการส่งลูกจะต้องเรียงตามลำดับนี้

11.4.1 ผู้เล่นคนแรกเป็นผู้เริ่มส่ง จะส่งจากสนามส่งลูกด้านขวา

11.4.2 คู่ขาของผู้รับคนแรก จะเป็นผู้ส่งคนต่อไปจากสนามส่งลูกด้านซ้าย

11.4.3 คู่ขาของฝ่ายส่งคนแรก

11.4.4 ผู้เล่นของฝ่ายรับคนแรก

11.4.5 ผู้ส่งคนแรก และเป็นอย่างนี้ไปเรื่อยๆ

11.5 ผู้เล่นต้องไม่ส่งลูกหรือรับลูกผิดลำดับมือ หรือรับลูกติดต่อกัน 2 ครั้งในเกมเดียวกัน ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในกติกาข้อ 12

11.6 ผู้เล่นคนหนึ่งคนใดของฝ่ายชนะจะเป็นผู้ส่งลูกก่อนในเกมต่อไป และผู้เล่นคนหนึ่งคนใดของฝ่ายที่แพ้จะเป็นผู้รับก่อนในเกมต่อไปก็ได้

12. ความผิดในสนามส่งลูก

12.1 ความผิดในสนามส่งลูกเกิดขึ้นเมื่อผู้เล่น

12.1.1 ส่งลูกหรือรับลูกผิดลำดับมือ

12.1.2 ยื่นส่งลูกหรือรับลูกในสนามที่ผิด

12.2 ถ้าพบความผิดในสนามส่งลูก ให้แก้ไขให้ถูกต้องโดยไม่ต้องแก้ไขคะแนน

13. การทำ “เสีย”

ถือว่า “เสีย”

13.1 ถ้าการส่งลูกไม่ถูกต้อง (ตามกติกาข้อ 9.1)

13.2 ถ้าการส่งลูกชนไก่

13.2.1 ติดอยู่บนตาข่ายและยังค้างอยู่บนตาข่าย

13.2.2 หลังจากลูกข้ามตาข่ายไปแล้ว ติดค้างอยู่ในตาข่าย

13.2.3 ลูกตีโดยคู่ขาของฝ่ายรับ

13.3 ถ้าในขณะที่เล่น ลูกชนไก่

13.3.1 ตกลงพื้นนอกเส้นเขตสนาม (กล่าวคือ ไม่อยู่บนหรือภายในเส้นเขตสนาม)

13.3.2 ลอดผ่านหรือลอดใต้ตาข่าย

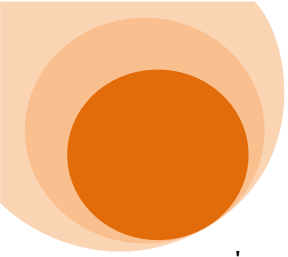
13.3.3 ไม่ข้ามเหนือตาข่าย

13.3.4 ถูกเพดานหรือฝ้าผนัง

13.3.5 ถูกตัวผู้เล่นหรือเครื่องแต่งกายผู้เล่น

13.3.6 ลูกวัตถุหรือบุคคลภายนอกที่อยู่ใกล้เคียงล้อมรอบสนาม (ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับโครงสร้างของตัวอาคาร ผู้มีอำนาจเกี่ยวกับเขตที่ดินท้องถิ่นอาจวางกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับลูกลูกสิ่งกีดขวางได้ ทั้งนี้แล้วแต่สิทธิความเห็นชอบของภาคีสมาชิก)

13.3.7 ติดอยู่ในแร็กเกต แล้วถูกเหวี่ยงออกไปในระหว่างตีลูก

13.3.8 ถูกตี 2 ครั้งติดต่อกัน โดยผู้เล่นคนเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ลูกชนไก่ที่ตีถูกหัวเร็กเกตและส่วนอื่นในการตีครั้งเดียวกัน ถือว่าไม่เสีย

13.3.9 ถูกตีโดยผู้เล่นคนหนึ่ง และคู่ขาของผู้เล่นคนนั้นติดต่อกัน

13.3.10 ถูกเร็กเกตของผู้เล่น แล้วไม่ลอยข้ามไปสนามฝ่ายตรงข้าม

13.4 ถ้าลูกอยู่ระหว่างการเล่น ผู้เล่น

13.4.1 ถูกตาข่ายหรืออุปกรณ์ที่ขึงด้วยเร็กเกต ด้วยตัว หรือด้วยเครื่องแต่งกาย

13.4.2 ล้มบนตาข่ายเข้าไปในเขตสนามของกลุ่มด้วยเร็กเกตหรือด้วยตัว ยกเว้นผู้เล่นอาจใช้เร็กเกตตามที่ตีข้ามต่อไป โดยจุดสัมผัสของลูกนั้นจะต้องอยู่ในแดนของตนที่มีตาข่ายกั้น

13.4.3 ถ้าได้ตาข่ายเข้าไปในเขตสนามกลุ่มด้วยเร็กเกตหรือด้วยตัว เป็นการกีดขวาง หรือทำลายสมาธิคู่ต่อสู้

13.4.4 กีดขวางคู่ต่อสู้ กล่าวคือ กันไม่ให้คู่ต่อสู้ตีลูกข้ามตาข่ายมาอย่างถูกต้องตามกติกา ในขณะที่เล่นลูกอยู่เหนือตาข่าย

13.4.5 จงใจทำลายสมาธิคู่ต่อสู้ด้วยการกระทำ เช่น การตะโกน หรือการแสดงท่าทาง

13.5 ถ้าผู้เล่นทำผิดอย่างชัดเจนซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือทำผิดอยู่ตลอดตามกติกาข้อ 16

14. การ “เอาใหม่”

14.1 การ “เอาใหม่” จะขานโดยกรรมการผู้ตัดสิน หรือโดยผู้เล่น (ถ้าไม่มีกรรมการผู้ตัดสิน) ขานให้หยุดเล่น

14.2 ให้ “เอาใหม่” ถ้า

14.2.1 ผู้ส่งลูก ส่งลูกโดยที่ผู้รับลูกยังไม่พร้อม (กติกาข้อ 9.5)

14.2.2 ในระหว่างการส่งลูก ผู้รับและผู้ส่งลูกทำ “เสีย”

14.2.3 หลังจากรับลูกส่งไปแล้ว ลูกชนไก่

- ไปติดและค้างอยู่บนตาข่าย หรือ
- ข้ามตาข่ายแล้วติดค้างอยู่ในตาข่าย

14.2.4 ในระหว่างการเล่นลูกชนไก่แตกแยกออกเป็น ส่วน ๆ และฐานแยกออกจากส่วนที่เหลือของลูกโดยสิ้นเชิง

14.2.5 ถ้ากรรมการผู้ตัดสินเห็นว่าการเล่นถูกรบกวนหรือผู้เล่นอีกฝ่ายหนึ่งถูกผู้ฝึกสอนทำลายสมาธิ

14.2.6 กรรมการกำกับเส้นมองไม่เห็น และกรรมการผู้ตัดสินไม่สามารถตัดสินใจได้

14.2.7 กรณีที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อน หรือโดยเหตุบังเอิญ

14.3 เมื่อมีการ “เอาใหม่” การเล่นหลังจากการส่งลูกครั้งสุดท้ายถือเป็นโมฆะ และผู้เล่นที่ส่งลูกจะได้ส่งลูกอีกครั้งหนึ่ง

15. ลูกไม่อยู่ในการเล่น

ลูกไม่อยู่ในการเล่น เมื่อ

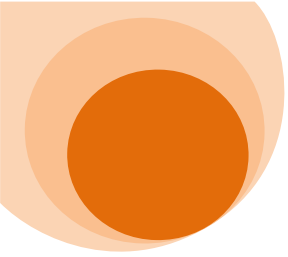
- 15.1 ลูกชนตาข่ายหรือเสาตาข่าย แล้วตกลงบนพื้นสนามในด้านของผู้ตีลูก
- 15.2 ลูกถูกพื้นสนาม
- 15.3 เกิดการ “เสีย” หรือการ “เอาใหม่”

16. การเล่นต่อเนื่อง , การทำผิด , การลงโทษ

16.1 การเล่นต้องต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มส่งลูกครั้งแรกจนจบการแข่งขัน ยกเว้นตามที่ได้รับอนุญาตไว้ในกติกาข้อ 16.2 และ 16.3

16.2 การพักระหว่างเกม

16.2.1 เมื่อฝ่ายหนึ่งมีคะแนนถึง 11 คะแนน ในแต่ละเกมให้พักระหว่างเกมได้ไม่เกิน 60 วินาที

16.2.2 การพักระหว่างเกมที่ 1 กับเกมที่ 2 และระหว่างเกมที่ 2 กับเกมที่ 3 ให้พักได้ไม่เกิน 120 วินาที อนุญาตสำหรับทุกแมตช์การแข่งขัน (ในการแข่งขันที่มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ กรรมการผู้ตัดสินอาจตัดสินใจก่อนเริ่มการแข่งขันว่าการพักตามกติกาข้อ 16.2 และอยู่ในอาณัติเวลาที่กำหนด)

16.3 การพักเล่น

16.3.1 เมื่อมีความจำเป็นจากสภาพแวดล้อมที่มีได้อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้เล่น กรรมการผู้ตัดสินอาจสั่งให้พักการเล่นชั่วคราวตามที่พิจารณาเห็นว่าเป็นจริง

16.3.2 ภายใต้สถานการณ์พิเศษ กรรมการผู้ชี้ขาดอาจแนะนำให้กรรมการผู้ตัดสินพักการเล่น

16.3.3 ถ้ามีการพักการเล่น คะแนนที่ได้จะอยู่คงเดิม และจะเริ่มเล่นใหม่จากคะแนนนั้น ๆ

16.4 การถ่วงเวลาการเล่น

16.4.1 ไม่ว่ากรณีใด ๆ ห้ามผู้เล่นถ่วงเวลาการเล่นเพื่อให้พ้นกำลัง เพื่อให้หายเหนื่อย หรือเพื่อรับฟังคำแนะนำจากผู้ฝึกสอน

16.4.2 กรรมการผู้ตัดสินจะวินิจฉัยความล่าช้าแต่เพียงผู้เดียว

16.5 คำแนะนำและการออกนอกสนาม

16.5.1 จะอนุญาตให้ผู้เล่นได้รับคำแนะนำระหว่างการแข่งขัน ในขณะที่ลูกไม่อยู่ในการเล่นตามกติกาข้อ 15 เท่านั้น

16.5.2 ห้ามผู้เล่นเดินออกนอกสนามระหว่างการแข่งขันโดยมิได้รับอนุญาตจากกรรมการผู้ตัดสิน ยกเว้นระหว่างการพักตามที่ได้อธิบายในกติกาข้อ 16.2

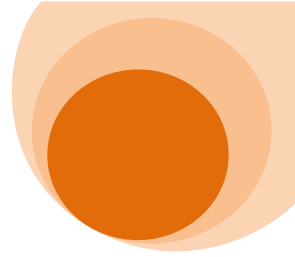
16.6 ผู้เล่นจะต้องไม่

16.6.1 จงใจถ่วงเวลาพักการเล่น หรือรับฟังคำแนะนำจากผู้ฝึกสอน

16.6.2 จงใจเปลี่ยนแปลงหรือทำลายลูก เพื่อเปลี่ยนความเร็วหรือวิถี

16.6.3 แสดงกิริยาก้าวร้าว

16.6.4 กระทำผิดนอกเหนือกติกาเบดมินตัน

16.7 การดำเนินการเกี่ยวกับความผิด

16.7.1 กรรมการผู้ตัดสินจะต้องดำเนินการกับความผิดตามกติกาข้อ 16.4, 16.5, หรือ 16.6 โดย

- เตือนผู้กระทำผิด
- ตัดสิทธิ์ผู้กระทำผิดหลังจากได้มีการเตือนก่อนแล้ว หากมีการตัดสิทธิ์ของฝ่ายที่กระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 ให้พิจารณาเป็นการกระทำผิดตลอดเวลา

16.7.2 ในกรณีที่กระทำผิดอย่างชัดเจน หรือทำผิดตลอดเวลา หรือไม่ปฏิบัติตามกติกาข้อ 16.2 ให้ตัดสิทธิ์ผู้กระทำผิด และรายงานให้กรรมการผู้ชี้ขาดทราบทันที กรรมการผู้ชี้ขาดมีอำนาจตัดสิทธิ์ผู้กระทำผิดออกจากการแข่งขัน

17. กรรมการและการอุทธรณ์

17.1 กรรมการผู้ชี้ขาดเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการแข่งขันทั้งหมด

17.2 กรรมการผู้ตัดสินที่ได้รับการแต่งตั้ง จะต้องทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน สนามและบริเวณโดยรอบสนามแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินต้องรายงานต่อกรรมการผู้ชี้ขาด

17.3 กรรมการกำกับการเล่นเป็นผู้ชาน “เสีย” สำหรับการส่งลูกที่ผู้ส่งลูกเป็นผู้กระทำผิด (กติกาข้อ 9.1)

17.4 กรรมการกำกับเส้นเป็นผู้ให้สัญญาณ “ดี” หรือ “ออก” ให้เส้นเขตที่ได้รับมอบหมาย

17.5 การตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทั้งหมดของกรรมการสนามที่รับผิดชอบ ถือว่าสิ้นสุด เว้นแต่ว่ากรรมการผู้ตัดสินเห็นว่ากรรมการกำกับเส้นตัดสินผิดอย่างแน่นอน ให้กรรมการผู้ตัดสินเปลี่ยนการตัดสินของกรรมการกำกับเส้น

17.6 กรรมการผู้ตัดสินจะต้อง

17.6.1 ควบคุมการแข่งขันให้ดำเนินไปภายใต้กฎกติกาอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การชาน “เสีย” หรือ “เอาใหม่” เมื่อมีกรณีเกิดขึ้น

17.6.2 ตัดสินคำอุทธรณ์เกี่ยวกับการโต้แย้ง ซึ่งมีขึ้นก่อนการส่งลูกครั้งต่อไป

17.6.3 แนใจว่าผู้เล่นและผู้ชมได้ทราบถึงความคืบหน้าของการแข่งขัน

17.6.4 แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการกำกับเส้น หรือกรรมการกำกับการเล่นหลังจากได้ปรึกษากับกรรมการผู้ชี้ขาดแล้ว

17.6.5 หากไม่มีการแต่งตั้งกรรมการสนามอื่น จะต้องปฏิบัติหน้าที่นั้นให้เรียบร้อย

17.6.6 หากกรรมการสนามที่ได้รับการแต่งตั้งมองไม่เห็น ต้องดำเนินการในหน้าที่ของกรรมการนั้น หรือให้ “เอาใหม่”

17.6.7 บันทึก และรายงานต่อกรรมการผู้ชี้ขาดทุกเรื่อง ที่เกี่ยวกับกติกาข้อ 16

17.6.8 เสนอคำอุทธรณ์ที่ไม่พึงพอใจในปัญหาเกี่ยวกับกติกาต่อกรรมการผู้ชี้ขาด(คำอุทธรณ์ดังกล่าว จะต้องเสนอก่อนการส่งลูกครั้งต่อไป หรือเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลงก่อนที่ฝ่ายอุทธรณ์จะเดินออกจากสนาม)

2.2 คำศัพท์ทั่วไปที่ใช้ในการตัดสินกีฬาเบดมินตัน

คำศัพท์มาตรฐานในภาคผนวกนี้ กรรมการผู้ตัดสินสามารถนำไปใช้ควบคุมการแข่งขัน

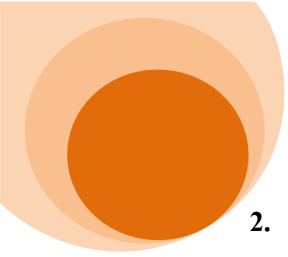
1. การประกาศและการแนะนำ

1.1 การแข่งขันระหว่าง

- 1.1.1 ชื่อ – สกุล (สังกัด) ด้านขวา กับ
ชื่อ – สกุล (สังกัด) ด้านซ้าย หรือ
- 1.1.2 ชื่อ – สกุล และ ชื่อ – สกุล (สังกัด) ด้านขวา กับ
ชื่อ – สกุล และ ชื่อ – สกุล (สังกัด) ด้านซ้าย
- 1.1.3 (สังกัด) ด้านขวา ตัวแทนคือ ชื่อ – สกุล กับ
(สังกัด) ด้านซ้าย ตัวแทนคือ ชื่อ – สกุล หรือ
- 1.1.4 (สังกัด) ด้านขวา ตัวแทนคือ ชื่อ- สกุล และ
ชื่อ – สกุล กับ (สังกัด) ด้านซ้าย ตัวแทนคือ
ชื่อ – สกุล และ ชื่อ – สกุล
- 1.1.5 ชื่อ เป็นฝ่ายส่ง หรือ
- 1.1.6 (ประเทศ/ชื่อสังกัด) เป็นฝ่ายส่ง
- 1.1.7 ชื่อ ส่งให้ หรือ
- 1.1.8 ชื่อ ให้ ชื่อ

สามารถนำตารางข้างล่างนี้ไปใช้ได้ตามความเหมาะสม

ประเภท	เดี่ยว	คู่
บุคคล	1.1.1 , 1.1.5	1.1.2 , 1.1.7
ทีม	1.1.3 , 1.1.6	1.1.4 , 1.1.6 , 1.1.8

2. การเริ่มแข่งขันและขานคะแนน

2.1 ศูนย์เท่า ส่งได้

2.2 เปลี่ยนส่ง

2.3 พัก

2.4 สนาม (เลขสนาม) 20 วินาที

2.5 อีกแต้มเดียวเกม เช่น 20 – 6 อีกแต้มเดียวเกม หรือ 29-28 อีกแต้มเดียวเกม

2.6 อีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน เช่น 20-8 อีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน หรือ 29-28 อีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน

2.7 (คะแนน) ทำอีกแต้มเดียวเกม เช่น 29 ทำอีกแต้มเดียวเกม

2.8 เกมที่ 1 (ในประเภททีม, ชื่อประเทศ/ชื่อทีม) เป็นฝ่ายชนะ (คะแนน)

2.9 เกมที่ 2

2.10 (คะแนน) ทำอีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน เช่น 29 ทำอีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน

2.11 เกมที่ 2 (ในประเภททีม, ชื่อประเทศ/ชื่อทีม) เป็นฝ่ายชนะ (คะแนน)

2.12 ชนะคนละเกม

2.13 เกมสุดท้าย

3. การสื่อสารทั่วไป

3.1 เลือกข้าง

3.2 เตรียมตัว

3.3 ขณะส่งตีลูกพาด

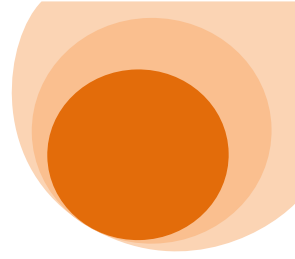
3.4 ผู้รับยังไม่พร้อม

3.5 พยายามที่จะรับลูกส่งแล้ว

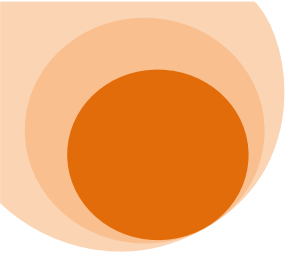
3.6 ห้ามข่มขู่กรรมการกำกับเส้น

3.7 มานี้

3.8 ลูกชนไก่ใช้ได้ไหม?

- 3.9 ทดสอบลูกขนไก่
- 3.10 เปลี่ยนลูกขนไก่
- 3.11 ห้ามเปลี่ยนลูกขนไก่
- 3.12 เอาใหม่
- 3.13 เปลี่ยนข้าง
- 3.14 ไม่ได้เปลี่ยนข้าง
- 3.15 ยื่นส่งลูกฝึกสนาม
- 3.16 ส่งลูกฝึกลำดับมือ
- 3.17 รับลูกฝึกลำดับมือ
- 3.18 อย่าทำลายลูกขนไก่
- 3.19 ลูกขนไก่ถูกตัว
- 3.20 ถูกตาข่าย
- 3.21 ยื่นฝึกสนาม
- 3.22 ทำลายสมาธิคู่ต่อสู้
- 3.23 ผู้ฝึกสอนรบกวนสมาธิฝ่ายตรงข้าม
- 3.24 ตีลูก 2 ครั้ง
- 3.25 ลูกขนไก่ติดบนเร็กเกตและถูกเหวี่ยงข้ามไป
- 3.26 ล้ำเข้าไปในเขตสนามคู่ต่อสู้
- 3.27 กีดขวางคู่ต่อสู้
- 3.28 จะถอนตัวไหม?
- 3.29 ฝ่ายรับเสีย
- 3.30 ส่งลูกเสีย
- 3.31 ประวิงเวลาส่งลูก , การเล่นต้องต่อเนื่อง
- 3.32 พักการเล่น
- 3.33 (ชื่อนักกีฬา) เดือนที่กระทำผิด

3.34 (ชื่อนักกีฬา) ตัดสิทธิ์ที่กระทำผิด

3.35 เสีย

3.36 ออก

3.37 ขอสัญญาณกรรมการกำกับเส้น

3.38 ขอสัญญาณกรรมการกำกับการเล่นลูก

3.39 แก้ไขเป็นดี

3.40 แก้ไขเป็นออก

3.41 เช็ดพื้น

4. จบการแข่งขัน

4.1 ผลการแข่งขัน (ชื่อผู้เล่น/สังกัดในประเภททีม) เป็นฝ่ายชนะ (คะแนน)

4.2 (ชื่อผู้เล่น/สังกัดในประเภททีม) ถอนตัวจากการแข่งขัน

4.3 (ชื่อผู้เล่น/สังกัดในประเภททีม) ตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน

5. คะแนน

0 - ศูนย์

1 - หนึ่ง

2 - สอง

3 - สาม

4 - สี่

5 - ห้า

6 - หก

7 - เจ็ด

8 - แปด

9 - เก้า

10 - สิบ

11 - สิบเอ็ด

12 - สิบสอง

13 - สิบสาม

14 - สิบสี่

15 - สิบห้า

16 - สิบหก

17 - สิบเจ็ด

18 - สิบแปด

19 - สิบเก้า

20 - ยี่สิบ

21 - ยี่สิบเอ็ด

22 - ยี่สิบสอง

23 - ยี่สิบสาม

24 - ยี่สิบสี่

25 - ยี่สิบห้า

26 - ยี่สิบหก

27 - ยี่สิบเจ็ด

28 - ยี่สิบแปด

29 - ยี่สิบเก้า

30 - สามสิบ

2.3 คำแนะนำกรรมการเทคนิคตามมาตรฐานสากล

1. คำนำ

1.1 สหพันธ์เบดมินตันนานาชาติ เป็นผู้ให้คำแนะนำกรรมการเทคนิค เพื่อต้องการให้การควบคุมเกมการแข่งขันทุก ๆ ประเทศเป็นมาตรฐานและดำเนินไปภายใต้กฎกติกา

1.2 จุดประสงค์ของคำแนะนำนี้ เพื่อชี้แจงให้กรรมการผู้ตัดสินทราบถึงวิธีการควบคุมการแข่งขันให้รัดกุมและยุติธรรมในหน้าที่ของตน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการแข่งขันได้ดำเนินไปภายใต้กฎกติกาอย่างถูกต้อง คำแนะนำนี้ยังเป็นข้อชี้แนะถึงการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการกำกับการส่งลูก และกรรมการกำกับการเส้นอีกด้วย

1.3 กรรมการเทคนิคทุกคนพึงระลึกว่า “เกมการแข่งขันเป็นของผู้เล่น”

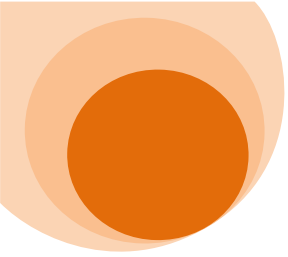
2. กรรมการและการตัดสินใจ

2.1 กรรมการผู้ตัดสินต้องรายงานผลปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การกำกับดูแลของกรรมการผู้ชี้ขาด (กติกาข้อ 17.2) (หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในกรณีไม่มีกรรมการผู้ชี้ขาด)

2.2 โดยปกติกรรมการผู้ชี้ขาดเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการกำกับการส่งลูก กรรมการผู้ชี้ขาดมีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนกรรมการกำกับการส่งลูกหรือเปลี่ยนโดยกรรมการผู้ตัดสินหลังจากได้พิจารณากรรมการผู้ชี้ขาดแล้ว (กติกาข้อ 17.6.4)

2.3 โดยปกติกรรมการผู้ชี้ขาดเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการกำกับการเส้น กรรมการผู้ชี้ขาดมีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนกรรมการกำกับการเส้น หรือเปลี่ยนโดยกรรมการผู้ตัดสินหลังจากได้พิจารณากรรมการผู้ชี้ขาดแล้ว (กติกาข้อ 17.6.4)

2.4 การตัดสินปัญหาข้อเท็จจริงของกรรมการถือว่าสิ้นสุด แต่หากกรรมการผู้ตัดสินเห็นว่ากรรมการกำกับการเส้นผู้นั้นตัดสินผิดอย่างแน่นอน กรรมการผู้ตัดสินจะต้องเปลี่ยนคำตัดสินของกรรมการกำกับการเส้น (กติกาข้อ 17.5) ถ้าหากว่ากรรมการผู้ตัดสินเห็นสมควรต้องเปลี่ยนกรรมการกำกับการเส้น ให้เรียกกรรมการผู้ชี้ขาดเข้ามาเพื่อปรึกษาก่อนจะมีการเปลี่ยน (กติกาข้อ 17.6.4 คำแนะนำ ข้อ 2.3)

2.5 เมื่อกรรมการสนามอื่นมองไม่เห็น กรรมการผู้ตัดสินเป็นผู้ตัดสิน หากไม่สามารถตัดสินได้ให้ “เอาใหม่”

2.6 การรับผิดชอบในสนามและเหตุล้นพ้นรอบสนาม เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสิน ซึ่งมีอำนาจตั้งแต่เดินเข้าสนามก่อนเริ่มการแข่งขัน จนกระทั่งออกจากสนามหลังจากจบการแข่งขัน (กติกาข้อ 17.2)

3. คำแนะนำกรรมการผู้ตัดสิน

3.1 ก่อนเริ่มการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 3.1.1 รับใบบันทึกคะแนนจากกรรมการผู้ชี้ขาด
- 3.1.2 ตรวจสอบให้แน่ใจว่า เครื่องบอกคะแนนทำงานปกติ
- 3.1.3 ดูด้วยว่าเสาตาข่ายตั้งอยู่บนเส้นเขตข้างของสนามประเภทคู่ (กติกาข้อ 1.5)
- 3.1.4 ตรวจสอบความสูงของตาข่ายและต้องให้แน่ใจด้วยว่าไม่มีช่องว่างระหว่างปลายสุดของตาข่ายกับเสาตาข่าย
- 3.1.5 ตรวจสอบให้แน่ใจด้วยว่ามีข้อบังคับว่าด้วยลูกขนไก่ถูกสิ่งกีดขวางหรือไม่
- 3.1.6 ตรวจสอบให้แน่ใจด้วยว่ากรรมการกำกับการเล่นลูกและกรรมการกำกับเส้นรู้หน้าที่และนั่งประจำที่ถูกต้อง (กติกาข้อ 5 และ 6)
- 3.1.7 ตรวจสอบให้แน่ใจด้วยว่าลูกขนไก่ที่ได้ทดสอบแล้ว (กติกาข้อ 3) มีอยู่พร้อมและจำนวนเพียงพอสำหรับการแข่งขัน เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้เกิดความล่าช้าระหว่างการแข่งขัน(เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของกรรมการผู้ตัดสินที่มอบหน้าที่ในข้อ 3.1.3,3.1.4,3.1.7 ให้กรรมการกำกับการเล่นลูกที่ได้มีการแต่งตั้ง)
- 3.1.8 ตรวจสอบเครื่องแต่งกายของนักกีฬาว่าถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยสี, การออกแบบของตัวอักษรและการโฆษณา และต้องแน่ใจว่าการ

ฝ่ายนั้นได้รับการแก้ไขแล้วในเรื่องเครื่องแต่งกาย หากตัดสินว่าผิดระเบียบ (หรือไม่แน่ใจ) ควรรายงานต่อกรรมการผู้ชี้ขาดหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มการแข่งขัน หรือหากไม่สามารถทำได้ ให้รายงานทันทีหลังจากการแข่งขันจบลง

3.1.9 เน้นใจว่าการเสียดสีได้ดำเนินไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ฝ่ายชนะและฝ่ายแพ้ในการเสียดสีได้ใช้สิทธิของตนเองอย่างถูกต้อง (กติกาข้อ 6) ให้บันทึกด้านที่นักกีฬาเลือกไว้ด้วย

3.1.10 ในกรณีประเภทคู่ทำเครื่องหมายไว้ที่ชื่อนักกีฬาที่เริ่มเล่นในสนามส่งลูกทั้งฝ่ายส่งและฝ่ายรับ ควรทำเช่นนี้ทุกครั้งที่เริ่มแข่งขันแต่ละเกม (การปฏิบัติดังกล่าวจะช่วยให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลาว่านักกีฬาอยู่ในสนามส่งลูกที่ถูกต้อง)

3.2 การเริ่มต้นการแข่งขันกรรมการผู้ตัดสินจะต้องประกาศโดยใช้คำประกาศตามข้อความที่ระบุไว้ และให้ยื่นแขนชี้ไปทางขวาหรือซ้ายประกอบคำประกาศ

***ประเภทบุคคล**

การแข่งขันเดี่ยว

การแข่งขันระหว่าง ชี้อ – สกุล (สังกัด) ด้านขวา กับ ชี้อ – สกุล (สังกัด) ด้านซ้าย ชี้อ เป็นฝ่ายส่ง “ศูนย์เท่า – ส่งได้”

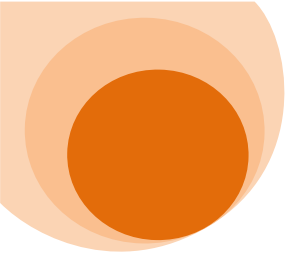
การแข่งขันคู่

การแข่งขันระหว่าง ชี้อ – สกุล (สังกัด) และชี้อ – สกุล (สังกัด) ด้านขวา กับ ชี้อ – สกุล (สังกัด) และ ชี้อ – สกุล (สังกัด) ด้านซ้าย ชี้อ ส่งให้ ชี้อ “ศูนย์เท่า – ส่งได้”

***ประเภททีม**

การแข่งขันเดี่ยว

การแข่งขันระหว่าง.. (สังกัด) ด้านขวา ตัวแทนคือ ชี้อ – สกุล กับ...(สังกัด) ด้านซ้าย ตัวแทนคือ ชี้อ – สกุล..(สังกัด) เป็นฝ่ายส่ง “ศูนย์เท่า – ส่งได้”

การแข่งขันคู่

การแข่งขันระหว่าง... (สังกัด) ด้านขวา ตัวแทนคือ ชื่อ – สกุล และ ชื่อ – สกุล กับ... (สังกัด) ด้านซ้าย ตัวแทนคือ ชื่อ – สกุล และ ชื่อ – สกุล... (สังกัด) เป็นฝ่าย ส่ง ชื่อ ส่งให้ ชื่อ “ศูนย์เท่า – ส่งได้”

3.3 ระหว่างการแข่งขัน

3.3.1 กรรมการผู้ตัดสินจะต้อง

3.3.1.1 ใช้คำศัพท์มาตรฐานในภาคผนวก 4 ของกติกาเบดมินตัน

3.3.1.2 บันทึกและขานคะแนน โดยจะต้องขานคะแนนของผู้ส่ง

ก่อนเสมอ

3.3.1.3 ระหว่างการส่งลูก ถ้าหากมีการแต่งตั้งกรรมการกำกับ การส่งลูกให้มองดูผู้รับลูกเป็นพิเศษ และกรณีที่จำเป็นอาจจะขานเสียถ้าฝ่ายส่งลูกได้ส่งลูก ไม่ถูกต้องตามกติกา

3.3.1.4 ถ้าเป็นไปได้คอยมองสภาพการทำงานของป้ายบอก คะแนน

3.3.1.5 ยกมือขวาชี้เหนือศีรษะ เมื่อต้องการความช่วยเหลือจาก กรรมการผู้ชี้ขาด

3.3.2 เมื่อฝ่ายที่แพ้ในการตีได้ และเสียสิทธิ์ในการส่งลูก (กติกาข้อ 10.3.2, 11.3.2) ให้ขานว่า “เปลี่ยนส่ง” ตามด้วยคะแนนของฝ่ายที่ได้ส่งลูกใหม่ ถ้าจำเป็นให้ จี๋มือไปยังด้านและสนามส่งลูกที่ถูกต้องของฝ่ายส่งลูก

3.3.3 คำว่า “ส่งได้” กรรมการผู้ตัดสินเท่านั้นเป็นผู้ขาน

3.3.3.1 แสดงว่า แมทช์หรือเกม หรือในเกมหลังจากการพัก หรือ ในเกมหลังจากเปลี่ยนข้างแล้วได้เริ่มขึ้น

3.3.3.2 แสดงว่า การเล่นได้เริ่มขึ้นหลังจากได้มีการหยุดพักชั่วคราว หรือ

3.3.3.3 แสดงว่า กรรมการผู้ตัดสินบอกให้ผู้เล่นเริ่มเล่นได้

3.3.4 การขาน “เสีย” จะขานโดยกรรมการผู้ตัดสินเมื่อมีการทำผิดเกิดขึ้น ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้

3.3.4.1 การขาน “เสีย” เมื่อฝ่ายส่งส่งลูกเสีย (กติกาข้อ 9.1) จะขานโดยกรรมการกำกับส่งลูกตามกติกาข้อ 13.1 กรรมการผู้ตัดสินจะต้องรับรู้การขานว่า “ส่งลูกเสีย” กรรมการผู้ตัดสินจะขาน “เสีย” ฝ่ายรับลูก ตามด้วยการขานว่า “ฝ่ายรับเสีย”

3.3.4.2 การทำ “เสีย” ตามกติกาข้อ 13.3.1 ซึ่งขานหรือการให้เพียงสัญญาณโดยกรรมการกำกับเส้น (คำแนะนำข้อ 6.2) และ

3.3.4.3 การทำ “เสีย” ตามกติกาข้อ 13.2.1,13.2.2,13.3.2 หรือ 13.3.3 จำเป็นต้องขานเพื่อให้ผู้เล่นหรือผู้ชมได้เข้าใจ

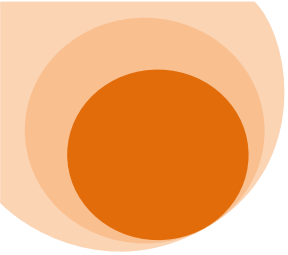
3.3.5 ในระหว่างแต่ละเกมเมื่อมีฝ่ายทำคะแนนนำถึง 11 คะแนน ทันทีที่การตีได้ลูกคะแนนที่ 11 ได้ยุติลง ให้ขาน “...คะแนน...” “..พัก..” หรือ “...เปลี่ยนส่ง...” “...คะแนน...” “...พัก...” โดยไม่ต้องคำนึงถึงการประมือ และให้นักกีฬาพักตามกติกาข้อ 16.2.1 ต้องแน่ใจว่ากรรมการกำกับการส่งลูก กำกับดูแลการเช็ดสนามให้ระหว่างการพัก

3.3.6 ในระหว่างเกมเมื่อมีฝ่ายทำคะแนนนำถึง 11 คะแนน ให้มีการพัก (กติกาข้อ 16.2.1) ภายหลังจาก 40 วินาทีผ่านไป ให้ขานว่า “ สนามที่...20 วินาที” (ขานซ้ำ) นักกีฬาพัก (กติกาข้อ 16.2.1) ในระหว่างเกมที่ 1 เกมที่ 2 และเกมที่ 3 (ภายหลังจากเปลี่ยนข้างแล้ว) ให้มีบุคคลเข้าไปพบนักกีฬาในสนามได้ฝ่ายละไม่เกิน 2 คน และต้องออกจากสนามทันที เมื่อกรรมการผู้ตัดสินขาน 20 วินาที การเริ่มการแข่งขันภายหลังจากการพักให้ขานคะแนนซ้ำตามด้วยคำว่า “ส่งได้” แต่ถ้านักกีฬาทั้งสองฝ่ายไม่ใช้สิทธิ์ในการพักตามกติกาข้อ 16.2.1 จะอนุญาตให้เล่นต่อไปได้ทันที

3.3.7 ขอบเขตของเกม

3.3.7.1 เมื่อมีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำคะแนนถึง 20 คะแนน ให้ขานว่า “อีกแต้มเดียวเกม” หรือ “อีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน” ในโอกาสแรกของแต่ละเกม

3.3.7.2 เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีโอกาสได้คะแนน 29 คะแนนในแต่ละเกม ให้ขานว่า “อีกแต้มเดียวเกม” หรือ “อีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน” แล้วแต่กรณี

3.3.7.3 ให้ขานคะแนนของฝ่ายส่งและฝ่ายรับลูกตามด้วยขานว่า “อีกแต้มเดียวเกม” หรือ “อีกแต้มเดียวจบการแข่งขัน” ตามคำแนะนำข้อ 3.3.7.1 และ 3.3.7.2

3.3.8 เมื่อสิ้นสุดการเล่นทุกเกม ต้องขานทุกครั้งว่า “เกม” ทันทีที่การตีได้ลูกยุติลงโดยไม่ต้องคำนึงถึงการปรับมือ ให้ปฏิบัติทำนองเดียวกันกับกรณีเริ่มการพักตามที่ได้อนุญาตไว้ในกติกาข้อ 16.2.2

หลังจบเกมที่ 1 ให้ขานว่า

“เกมที่ 1....(ชื่อผู้เล่นหรือชื่อสังกัดในประเภททีม) เป็นฝ่ายชนะ.. (คะแนน)”

หลังจบเกมที่ 2 ให้ขานว่า

“เกมที่ 2...(ชื่อผู้เล่นหรือชื่อสังกัดในประเภททีม) เป็นฝ่ายชนะ... (คะแนน)”

“ชนะคนละเกม” (ถ้ามีการแข่งขันในเกมที่ 3)

หากเป็นเกมที่ทำให้ชนะในแมตช์การแข่งขันให้ขานว่า

“ผลการแข่งขัน ... (ชื่อผู้เล่นและสังกัดในประเภททีม) เป็นฝ่ายชนะ...(ประกาศคะแนนทุกเกม)

3.3.9 ในการพักระหว่างเกมที่ 1 และเกมที่ 2 และระหว่างเกมที่ 2 และเกมที่ 3 (กติกาข้อ 16.2.2) หลังจาก 100 วินาทีผ่านไป ให้ขานว่า “สนาม...20 วินาที” (ขานซ้ำ)

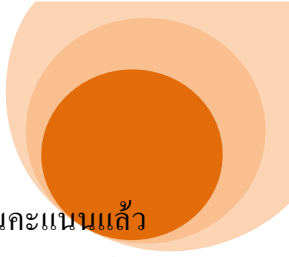
ในการพักระหว่าง 2 เกม (กติกาข้อ 16.2.2) หลังจากได้เปลี่ยนข้างแล้วให้มีบุคคลเข้าไปพบนักกีฬาในสนามได้ฝ่ายละไม่เกิน 2 คน และจะต้องออกจากสนามทันทีเมื่อกรรมการผู้ตัดสินขาน 20 วินาที

3.3.10 เริ่มการแข่งขันเกมที่ 2 ให้ขานว่า

“เกมที่ 2 ศูนย์เท่า – ส่งได้”

หากมีการเล่นเกมที่ 3 เริ่มการแข่งขันให้ขานว่า

“เกมสุดท้าย ศูนย์เท่า – ส่งได้”

3.3.11 การแข่งขันเกมที่ 3 หรือการแข่งขันเกมเดียว ให้ขานคะแนนแล้วตามด้วยคำว่า “เปลี่ยนข้าง” เมื่อเริ่มเล่นให้ขานคะแนนของฝ่ายส่งและฝ่ายรับตามด้วย “ส่งได้”

3.3.12 หลังจากการแข่งขันจบลงให้นำไปบันทึกคะแนนที่สมบูรณ์ส่งให้กรรมการผู้ชี้ขาดทันที

3.4 การกำกับเส้น

3.4.1 กรรมการผู้ตัดสิน ควรมองดูกรรมการกำกับเส้นเสมอเมื่อลูกชนไถ่ตกไถ่เส้นและตกนอกเส้นเขตทุกครั้งไม่ว่าจะห่างแค่ไหน กรรมการกำกับเส้นเป็นผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจทั้งสิ้น ยกเว้น 3.4.2

3.4.2 ถ้ากรรมการผู้ตัดสินเห็นว่ากรรมการกำกับเส้นขานผิดอย่างแน่นอน กรรมการผู้ตัดสินจะต้องขาน “แก้ไขเป็นดี” เมื่อลูกชนไถ่ตกในเขตสนาม “แก้ไขเป็นออก” เมื่อลูกชนไถ่ตกนอกเขตสนาม

3.4.3 ในกรณีที่ไม่มีกรรมการกำกับเส้น หรือกรรมการกำกับเส้นมองไม่เห็น

- ขาน “ออก” ก่อนที่จะขานคะแนน เมื่อลูกชนไถ่ตกนอกเส้นเขตหรือ
- ให้คะแนน เมื่อลูกชนไถ่ตกในเขต หรือ
- “เอาใหม่” หากกรรมการผู้ตัดสินมองไม่เห็นเช่นกัน

3.5 ระหว่างการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินจะต้องคอยดูแลและดำเนินการทันทีกับเหตุการณ์สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

3.5.1 นักกีฬาขว้างแร็กเกตไปยังสนามของกลุ่มแข่งขันหรือเส้นไถ่ตลอดได้ตาข่าย (ถือว่าผู้นั้นกีดขวางหรือรบกวนสมาธิคู่ต่อสู้) ถือว่า “เสีย” ฯลฯ ตามกติกาข้อ 13.4.2 หรือ 13.4.3 ตามลำดับ

3.5.2 ลูกชนไถ่ที่ล้ำเข้ามาจากสนามอื่นไม่จำเป็นต้องตัดสินให้ “เอาใหม่” ถ้ากรรมการผู้ตัดสินเห็นว่า

3.5.2.1 นักกีฬาไม่ได้สังเกตเห็น หรือ

3.5.2.2 ไม่ได้คิดขวางหรือทำลายสมาธิของนักกีฬา

3.5.3 การตะโกนว่า “อย่าดี” “เสีย” ฯลฯ อาจจะถือว่าเป็นการทำลายสมาธิคู่ต่อสู้ได้ แต่การที่นักกีฬาตะโกนบอกคู่ขาซึ่งกำลังจะตีลูกไม่ถือว่าเป็นการรบกวนสมาธิคู่ต่อสู้ (กติกาคือ 13.4.5)

3.5.4 นักกีฬาออกนอกสนาม

3.5.4.1 นักกีฬาต้องไม่ออกไปนอกสนาม โดยมีได้รับอนุญาตจากกรรมการผู้ตัดสิน (กติกาคือ 16.5.2) ยกเว้นระหว่างการพักตามกติกาคือ 16.2

3.5.4.2 ต้องเตือนนักกีฬาที่จะเฝ้าว่าการออกไปนอกสนามต้องได้รับอนุญาตจากกรรมการผู้ตัดสิน (กติกาคือ 16.5.2) หากจำเป็นให้ดำเนินการตามกติกาคือ 16.7 อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนไม้แร็กเกตที่วางไว้ข้างหลังนามระหว่างการเล่นได้อนุญาตให้กระทำได้

3.5.4.3 ในระหว่างการแข่งขันนักกีฬาออกไปเช็ดเหงื่อ และ/หรือ ดื่มน้ำ กระทำด้วยความรวดเร็ว ถ้าไม่ทำให้การเล่นหยุดชะงักกรรมการผู้ตัดสินจะอนุญาตให้กระทำได้

3.5.5 การถ่วงเวลาและการพักการเล่นต้องแน่ใจว่าผู้เล่นจะไม่จงใจถ่วงเวลาหรือพักการเล่น (กติกาคือ 16.4, 16.3.1) ควรระมัดระวังการเดินรอบๆ สนาม หากจำเป็นจะต้องดำเนินการตามกติกาคือ 16.7

3.5.6 การสอนจากนอกสนาม

3.5.6.1 ป้องกันไม่ให้มีการสอนจากนอกสนาม (กติกาคือ 16.5.1) ขณะลูกอยู่ในการเล่น

3.5.6.2 ต้องมั่นใจว่า

- ผู้ฝึกสอนนั่งอยู่ในพื้นที่ที่กำหนด และไม่ได้ยืนอยู่ข้างสนามระหว่างการแข่งขัน ยกเว้นในช่วงที่อนุญาตให้มีการพัก (กติกาคือ 16.2)
- ไม่มีการทำลายสมาธิหรือก่อกวนจากผู้ฝึกสอนคนใดคนหนึ่งใด สำหรับแมตช์การแข่งขันนั้น

3.5.6.3 ถ้ากรรมการผู้ตัดสินเห็นว่าเกมการเล่นถูกรบกวนทำให้นักกีฬาเสียสมาธิโดยผู้ฝึกสอนของอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ขาน “เอาใหม่” และเรียกกรรมการผู้ขาดทันทีที่กรรมการผู้ชี้ขาดจะเตือนเกี่ยวกับการกระทำนั้น ๆ

3.5.6.4 ถ้ามีการกระทำอีกเป็นครั้งที่สอง ถ้าจำเป็นกรรมการผู้ชี้ขาดอาจขอให้ผู้ฝึกสอนออกจากบริเวณสนามแข่งขัน

3.5.7 การขอเปลี่ยนลูกขนไก่

3.5.7.1 การขอเปลี่ยนลูกขนไก่ระหว่างการเล่นต้องไม่เป็นการเอาเปรียบ เมื่อผู้เล่นขอเปลี่ยนลูกขนไก่กรรมการผู้ตัดสินจะอนุญาตก็ต่อเมื่อเห็นว่าสภาพลูกขนไก่ชำรุดแล้ว

3.5.7.2 หากมีการทำลายวิถีและความเร็วของลูกขนไก่ให้เปลี่ยนลูกขนไก่ และกรรมการผู้ตัดสินต้องดำเนินการตามกติกาข้อ 16.7

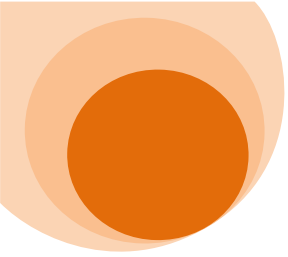
3.5.7.3 กรรมการผู้ชี้ขาดเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจในการเลือกความเร็วของลูกขนไก่ที่ใช้ในการแข่งขัน ถ้านักกีฬาทั้งสองฝ่ายต้องการเปลี่ยนความเร็วของลูกขนไก่ กรรมการผู้ตัดสินจะต้องเรียกกรรมการผู้ชี้ขาดทันทีและถ้าจำเป็นกรรมการผู้ชี้ขาดอาจให้มีการทดสอบความเร็วของลูกขนไก่ก็ได้

3.5.8 การบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยระหว่างการแข่งขัน

3.5.8.1 การบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยระหว่างการแข่งขันต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวัง และยืดหยุ่น กรรมการผู้ตัดสินต้องวินิจฉัยความรุนแรงของปัญหาโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ถ้าจำเป็นให้เรียกกรรมการผู้ชี้ขาด

3.5.8.2 กรรมการผู้ชี้ขาดจะเรียกเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์หรือบุคคลอื่น ที่เห็นว่าจำเป็นเข้าไปในสนาม แพทย์จะต้องวินิจฉัยและแนะนำนักกีฬาเกี่ยวกับความรุนแรงของการบาดเจ็บ หรือการเจ็บป่วย ถ้าเล็ดออกจะต้องหยุดเกมและห้ามเลือดจนกระทั่งเลือดหยุด หรือได้ทำบาดแผลแล้ว

3.5.8.3 กรรมการผู้ชี้ขาดจะแนะนำให้กรรมการผู้ตัดสินจับเวลาและเป็นผู้บอกให้นักกีฬาเริ่มเล่นต่อไป

3.5.8.4 กรรมการผู้ตัดสินต้องมั่นใจว่า ฝ่ายตรงข้ามจะต้องไม่อยู่ในฐานะเสียเปรียบ และควรปฏิบัติด้วยความเที่ยงธรรมตามกติกาข้อ 16.4 , 16.5, 16.6.1 และ 16.7

3.5.8.5 กรณีของการบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือมีอุปสรรคต่าง ๆ ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ควรถามผู้เล่นว่า

“ จะถอนตัวไหม”

หากตอบรับให้ขานว่า

“ผลการแข่งขัน...(ชื่อผู้เล่นและสังกัด หรือชื่อสังกัด ในประเภททีม) เป็นฝ่ายชนะ....(คะแนน) ...ถอนตัวจากการแข่งขัน

3.5.9 โทรศัพท์เคลื่อนที่

ถ้ามีเสียงโทรศัพท์ผู้เล่นดังขึ้นขณะกำลังมีการแข่งขันในสนาม ถือว่า ผู้เล่นคนนั้นทำความผิดตามกติกาข้อ 16.6.4 กรรมการผู้ตัดสินจะต้องดำเนินการลงโทษตามกติกาข้อ 16.7

3.5.10 ความประพฤตินักกีฬาในสนาม

3.5.10.1 กรรมการผู้ตัดสินจะต้องแน่ใจว่าผู้เล่นทั้งสองฝ่ายทำการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา

3.5.10.2 การกระทำละเมิดใดๆของผู้เล่นตามข้อบังคับที่ 4.6. , 4.10 ถึง 4.16 ของระเบียบว่าด้วยการควบคุมความประพฤติของนักกีฬา ให้ถือว่าเป็นการทำความผิด ตามกติกาข้อ 16.6.4

3.6 การพักการเล่น

ถ้ามีการพักการเล่นให้ขานว่า

“ พักการเล่น”

แล้วบันทึกคะแนน ผู้ส่งลูก ผู้รับลูก สนามส่งลูกที่ถูกต้อง และด้านของผู้เล่นเมื่อกลับมาเล่นต่อ ให้บันทึกระยะเวลาของการพักการเล่น ต้องแน่ใจว่าผู้เล่นกลับมายืนในตำแหน่งที่ถูกต้อง และขานว่า “ เติร์มตัว” แล้วจึงขานคะแนน และ “ส่งได้”

3.7 การทำผิด

3.7.1 บันทึกแล้วรายงานต่อกรรมการผู้ชี้ขาดถึงสาเหตุของการกระทำผิดและการดำเนินการที่ได้ทำไป

3.7.2 การทำผิดระหว่างเกม ถือเสมือนเป็นการทำผิดขณะที่กำลังเล่นในระหว่างเกม กรรมการผู้ตัดสินจะประกาศดำเนินการกับการทำผิดเมื่อเริ่มเกมถัดไป โดยขานตามคำแนะนำข้อ 3.3.10 ตามด้วยข้อ 3.7.3 หรือ 3.7.5 จากนั้นขาน “กะแนน” หรือ “เปลี่ยนส่ง...กะแนน” ตามความเหมาะสม

3.7.3 หากกรรมการผู้ตัดสินต้องดำเนินการตามกติกาข้อ 16.4, 16.5, หรือ 16.6 โดยเตือนฝ่ายที่กระทำผิด (กติกาข้อ 16.7.1) ให้เรียกผู้เล่นที่ทำผิด “มานี่” แล้วขานว่า “...(ชื่อผู้เล่น) เตือนที่กระทำผิด” ในขณะเดียวกันให้ถือใบเหลืองขึ้นเหนือศีรษะ

3.7.4 หากกรรมการผู้ตัดสินต้องดำเนินการตามกติกาข้อ 16.4 , 16.5 หรือ 16.6 โดยเตือนฝ่ายที่กระทำผิด ซึ่งได้เตือนที่กระทำผิดไปแล้ว (กติกาข้อ 16.7.2) ให้เรียกผู้เล่นที่ทำผิด “มานี่” แล้วขานว่า

“.....(ชื่อผู้เล่น) ตัดสิทธิ์ที่กระทำผิด”

ในขณะเดียวกัน ให้ชูแขนขวาที่ถือใบแดงขึ้นเหนือศีรษะ

3.7.5 เมื่อกรรมการผู้ตัดสินได้ดำเนินการกระทำผิดอย่างชัดเจนหรือผิดอยู่ตลอดเวลาตามกติกาข้อ 16.2, 16.4, 16.5 หรือ 16.6 โดยตัดสินที่ผู้กระทำผิด (กติกาข้อ 16.7.2) และรายงานให้กรรมการผู้ชี้ขาดทราบทันที ในการพิจารณาตัดสินจากการแข่งขัน และกรรมการผู้ตัดสินจะต้องเรียกฝ่ายที่กระทำผิดว่า “มานี่”

“...(ชื่อผู้เล่น) ตัดสิทธิ์ที่กระทำผิด”

ในขณะเดียวกันให้ชูแขนขวาที่ถือใบแดงขึ้นเหนือศีรษะ พร้อมทั้ง
เรียกรกรรมการผู้ชี้ขาดเข้ามาในสนาม

3.7.6 หากกรรมการผู้ชี้ขาด

พิจารณาให้ตัดสิทธิ์ผู้เล่นออกจากการแข่งขันก็จะ
ส่งใบคำให้การกรรมการผู้ตัดสิน กรรมการผู้ตัดสินจะ
เรียกฝ่ายที่กระทำผิดว่า

“มานี่” และขานว่า

“...(ชื่อผู้เล่น) ตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน”

ในขณะเดียวกัน ให้ชูแขนขวาที่ถือใบคำขึ้นเหนือศีรษะ
เมื่อผู้เล่นถูกตัดสิทธิ์ออกจากการแข่งขัน จะถูกตัดสิทธิ์
ทั้งหมดสำหรับประเภทที่เหลืออยู่ในรายการนั้น

4 คำแนะนำทั่วไปสำหรับกรรมการผู้ตัดสิน

4.1.1 ต้องรู้และเข้าใจกติกาเบดมินตัน

4.1.2 ขานให้เด็ดขาดและทันทีทันควัน หากมีการผิดพลาดให้ยอมรับและกล่าว
ขออภัยและแก้ไขให้ถูกต้อง

4.1.3 การประกาศและขานคะแนน ต้องชัดเจนและดังพอที่ผู้เล่นและผู้ชมได้ยิน
ทั่วกัน

4.1.4 เมื่อเกิดข้อสงสัยว่า อาจมีการละเมิดกติกาขึ้น หรือไม่ก็ตาม อย่าขาน “เสีย”
ควรปล่อยให้เกมการเล่นดำเนินต่อไป

4.1.5 อย่าถามผู้ชมหรือเชื่อตามคำบอกของผู้ชมเป็นอันขาด

4.1.6 ให้ความสำคัญแก่กรรมการเทคนิคคนอื่น ๆ เช่น การรับรู้ด้วยความสุขุม
กัมภีรภาพในการตัดสินของกรรมการกำกับการส่งลูกและกรรมการกำกับการเสิร์ฟ และ
เสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน

5 คำแนะนำสำหรับกรรมการกำกับการส่งลูก

5.1 กรรมการกำกับการส่งลูก ควรนั่งเก้าอี้ต่ำกว่าธรรมดาที่เสาดตามข่าย
ทางด้านตรงข้ามกรรมการผู้ตัดสิน

5.2 กรรมการกำกับการส่งลูก รับผิดชอบในการวินิจฉัยว่าผู้ส่งลูกส่งลูกถูกต้อง
(กติกาข้อ 9.1.2 ถึง 9.1.9) ถ้าไม่ถูกต้องให้ขานว่า “เสีย” ให้กรรมการผู้ตัดสินได้ยิน
พร้อมกับแสดงสัญลักษณ์มือที่ได้รับการเห็นชอบอันบ่งบอกถึงลักษณะของการทำผิด

5.3 สัญลักษณ์มือที่ได้รับการเห็นชอบ คือ

กติกาข้อ 9.1.6

ขณะที่ลูกดีก้านของเร็กเกตไม้ชี้ต่ำลง

กติกาข้อ 9.1.5

ส่วนหนึ่งส่วนใดของลูกที่ถูกตีอยู่สูงกว่าเอวของผู้ส่งลูก

กติกาข้อ 9.1.7

ทันทีที่ผู้เล่นอยู่ในท่าพร้อมแล้ว การเคลื่อนไหว
เร็กเกตของผู้ส่งลูกไปข้างหน้าถือว่าได้เริ่มส่ง
ลูกและต้องต่อเนื่อง

กติกาคือ 9.1.2 และ 9.1.3

บางส่วนของเท้าไม่อยู่ในสนามส่งลูกและ
ในท่านั่งจนกระทั่งได้ส่งลูกแล้ว

กติกาคือ 9.1.4

จุดสัมผัสครั้งแรก ไม่ถูกฐานของลูก

5.4 กรรมการผู้ตัดสิน ควรตกลงกับกรรมการกำกับการเล่นให้เข้าใจหน้าที่
อื่นที่นอกเหนือ โดยแจ้งให้ผู้เล่นทราบ

6 คำแนะนำสำหรับกรรมการกำกับเส้น

6.1 กรรมการกำกับเส้น ควรนั่งเก้าอี้ตั้งอยู่ปลายสุดความยาวของเส้นเขต
รวมทั้งด้านข้างของสนามและอยู่ตรงข้ามกับกรรมการผู้ตัดสิน (ดูภาพ)

6.2 กรรมการกำกับเส้นคนหนึ่งรับผิดชอบเส้นเขตทั้งหมดที่ได้รับมอบหมาย
เว้นเสียแต่กรรมการผู้ตัดสินได้แก้ไขคำตัดสินของกรรมการกำกับเส้น เมื่อกรรมการผู้
ตัดสินเห็นว่ากรรมการกำกับเส้นผิดอย่างแน่นอน

6.2.1 ถ้าลูกชนไก่ออกนอกเส้นเขตไม่ว่าจะห่างแค่ไหนให้ขานว่า “ออก”
ทันทีด้วยเสียงดังฟังชัดพอที่ผู้เล่นและผู้ชมได้ยิน และในขณะเดียวกันให้สัญญาณด้วย
การเหยียดแขนทั้งสองข้างออกตามขวาง เพื่อให้กรรมการผู้ตัดสินเห็นได้ถนัด

6.2.2 ถ้าลูกขนไก่ตกภายในเส้นเขต กรรมการกำกับเส้นไม่ต้องขาน แต่ให้ยื่นแขนขวาชี้ไปที่เส้นเขต

6.3 ถ้ามองไม่เห็นหรือไม่แน่ใจยกฝ่ามือทั้งสองข้างขึ้นปิดตาเพื่อบอกให้กรรมการผู้ตัดสินทราบ

6.4 อย่าขานหรือให้สัญญาณจนกว่าลูกตกถึงพื้นแล้ว

6.5 ต้องขานทุกครั้ง และอย่าไปพะวงอยู่กับคำตัดสินของกรรมการผู้ตัดสิน เช่น ลูกถูกตัวผู้เล่น

6.6 สัญลักษณ่มือที่ได้รับการเห็นชอบคือ

- ลูกออก

ถ้าลูกขนไก่ตกนอกเส้นเขตไม่ว่าจะห่างแค่ไหน ให้ขานว่า “ออก” ทันที ด้วยเสียงดังฟังชัดพอที่ผู้เล่นและผู้ชมได้ยิน และในขณะเดียวกันให้สัญญาณด้วยการเหยียดแขนทั้งสองข้างออกตามขวาง เพื่อให้กรรมการผู้ตัดสินเห็นได้ชัด

- ลูกดี

ถ้าลูกตกในเส้นเขต ไม่ต้องขาน แต่ให้ยื่นแขนขวาชี้ไปที่เส้นเขต

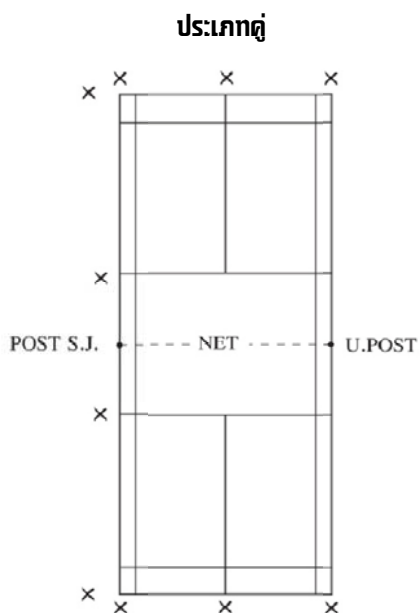
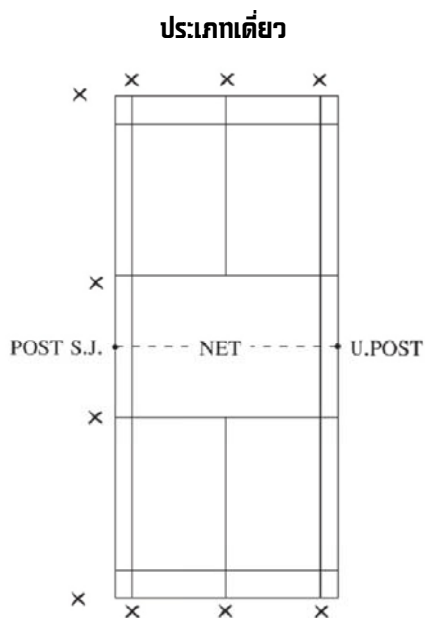

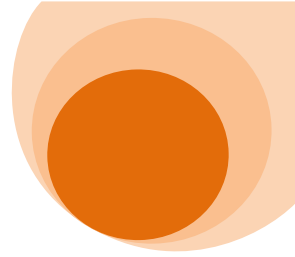
- มองไม่เห็น

ถ้าไม่เห็นให้ยกมือทั้งสองข้างขึ้นปิดตา
เพื่อบอกให้กรรมการผู้ตัดสินทราบ

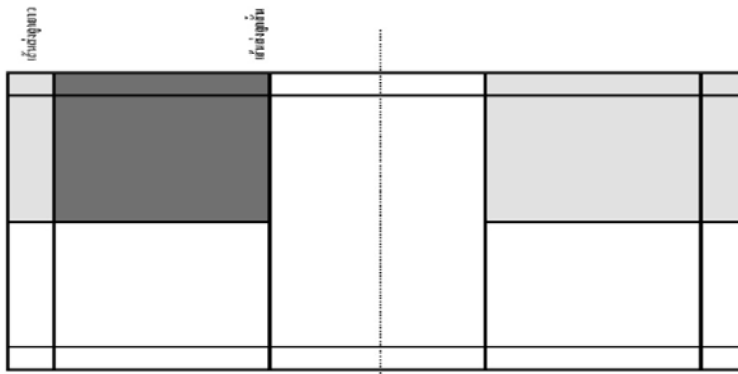
- ตำแหน่งของกรรมการกำกับเส้น

ตำแหน่งของกรรมการผู้กำกับเส้น ควรห่างจากเส้นเขตที่รับผิดชอบตั้งแต่ 2.5 – 3.5 เซนติเมตร และตำแหน่งนั้นควรได้รับการป้องกันจากสิ่งที่มีอิทธิพลภายนอกใดๆ ไม่ให้มารบกวนได้ จากรูปภาพ ได้ X แทนตำแหน่งของกรรมการกำกับเส้น

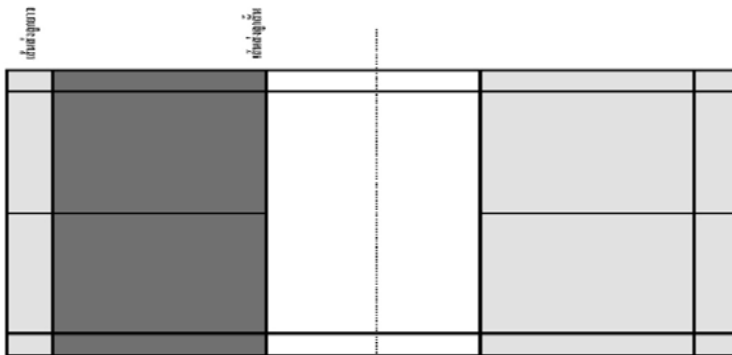

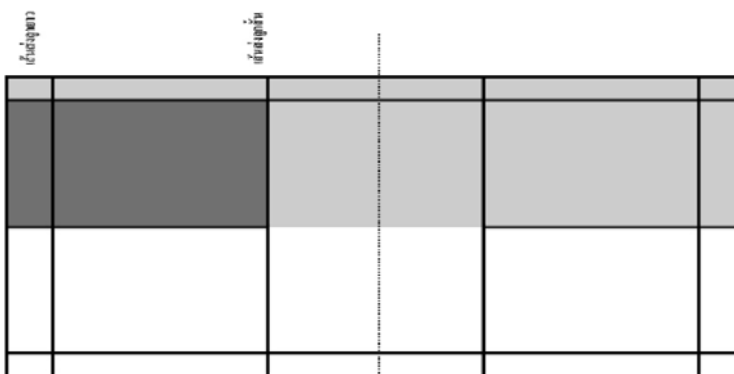
พื้นที่การเล่นและพื้นที่การส่งลูกสำหรับวีลแชร์แบบมินตันประเภทเดี่ยว

พื้นที่การเล่นและพื้นที่การส่งลูกสำหรับวีลแชร์แบบมินตันประเภทคู่

พื้นที่แข่งขันและพื้นที่ส่งลูกสำหรับเบดมินตันคนพิการประเภทเดี่ยว (ยืนแข่งขัน) ที่เล่นครึ่งสนาม

ข้อสังเกต ให้

■ แทนพื้นที่การเล่น

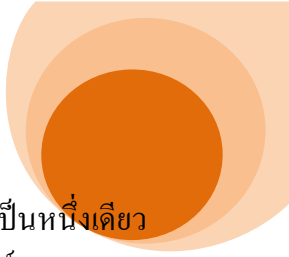
■ แทนพื้นที่การส่งลูก

2.4 ระบบการนับคะแนนแบบแรลลี่พอยท์

การเล่นแบบแรลลี่พอยท์ เป็นการเปลี่ยนกติกาการนับคะแนนแบบใหม่ เพื่อให้เกมการเล่นตื่นเต้นเร้าใจตลอดเวลาทั้งผู้เล่นและผู้ชม เพราะเกมจะรวดเร็วและดุเดือดมากขึ้น นักกีฬาจะต้องมีการเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี มีการเล่นที่แน่นอน และมีความระมัดระวังตลอดเวลาเพราะทุกๆ การตีลูก การส่งลูกมีความหมายและมีโอกาสได้คะแนนหรือเสียคะแนนทุกขณะ วิธีการนับคะแนนแบบนี้จะมีความใกล้เคียงกับกีฬาเทเบิลเทนนิสและบาสเกตบอล กล่าวคือนับทุกคะแนนไม่ว่าฝ่ายส่งหรือฝ่ายรับจะทำคะแนนได้ โดยกำหนดว่าฝ่ายใดทำคะแนนได้ถึง 21 คะแนนก่อนจะเป็นฝ่ายชนะในเกมนั้น และจะต้องชนะ 2 ใน 3 เกม แต่หากมีคะแนน 20 เท่ากัน ผู้ชนะจะต้องมีคะแนนนำ 2 คะแนน เช่น การแข่งขันประเภทชายเดี่ยวระหว่างชายกับหนุ่ม ชายทำได้คะแนน 21 ส่วนหนุ่มทำได้คะแนน 20 ชายจะต้องทำให้ได้อีก 1 คะแนน เป็น 22 คะแนน จึงจะเป็นฝ่ายชนะ แต่ถ้าขณะที่ชายนำมาเป็น 21 คะแนน แล้วหนุ่มตามมาเป็น 21 เท่า ชายก็จะต้องทำต่ออีก 2 คะแนน จึงจะสามารถชนะได้ หากยังไม่มีฝ่ายใดทำคะแนนนำอีกฝ่ายหนึ่ง 2 คะแนน ถ้ามีคะแนน 29 เท่ากัน ฝ่ายใดทำคะแนนถึง 30 คะแนนก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ ซึ่งการกำหนดการนับคะแนนนี้จะเหมือนกันทุกรุ่น ทุกเพศ และทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นประเภทเดี่ยว หรือประเภทคู่

ตำแหน่งการส่งและการรับลูก

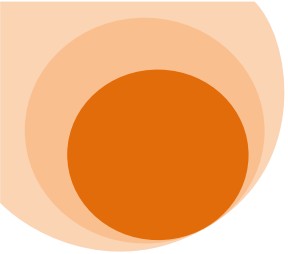
ประเภทเดี่ยวไม่มีความแตกต่างจากกติกาเดิม คือ หลังจากเสิร์ฟผู้ชนะการเสิร์ฟสิทธิ์ได้เลือกเป็นฝ่ายส่ง จะยืนส่งที่สนามส่งลูกด้านขวา ส่วนผู้รับก็จะยืนทแยงมุมรับลูกในสนามด้านขวาของตนเช่นกัน หลังจากนั้นจะยึดหลักการส่งที่สนามตามคะแนนของฝ่ายตน คือ หากฝ่ายส่งได้คะแนนเป็นเลขคู่ ให้ยืนส่งที่สนามส่งลูกด้านขวา หากคะแนนเป็นเลขคี่ให้ยืนส่งที่สนามส่งลูกด้านซ้าย ส่วนคนรับก็ต้องยืนรับทแยงมุมตรงข้ามกับฝ่ายส่ง การนับคะแนนจะนับทุก ๆ คะแนนที่มีการเสิร์ฟเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายส่งหรือฝ่ายรับ หากฝ่ายส่งทำเสีย ฝ่ายรับจะได้ 1 คะแนน ฝ่ายส่งก็จะเสิร์ฟสิทธิ์การส่งไปให้ฝ่ายรับ หากฝ่ายรับทำเสีย ฝ่ายส่งก็จะได้ 1 คะแนน และเปลี่ยนสนามส่งสลับกันไปเมื่อทำคะแนนได้ต่อไปเรื่อย ๆ

ประเภทคู่ จะยึดหลักเดียวกับประเภทเดี่ยว โดยนับว่าผู้เล่นและคู่ขาเป็นหนึ่งเดียว ดังนั้น การส่งแต่ละครั้งจะส่งได้เพียงคนเดียว และจะได้ส่งจนกว่าจะเสียสิทธิ์การส่ง หากคะแนนของฝ่ายส่งเป็นเลขคู่ให้ยื่นส่งที่สนามส่งลูกด้านขวา แต่ถ้าคะแนนเป็นเลขคี่ให้ยื่นส่งที่สนามส่งลูกด้านซ้าย ลำดับการส่งสลับกันไปตามลำดับ ตัวอย่างเช่น ก คู่กับ ข และ ค คู่กับ ง โดยให้ ก ยืนอยู่สนามส่งลูกด้านขวา และมีสิทธิ์ส่งก่อน ส่วน ค เป็นผู้รับคนแรก โดยจะต้องส่งตามลำดับนี้ไปเรื่อย ๆ คือ

- ลำดับที่ 1 ผู้ส่งคนแรก (ก)
- ลำดับที่ 2 คู่ขาของผู้รับคนแรก (ง)
- ลำดับที่ 3 คู่ขาของผู้ส่งคนแรก (ข)
- ลำดับที่ 4 ผู้รับคนแรก (ค)

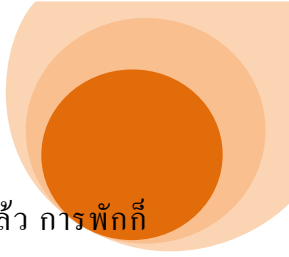
หากในการเริ่มเล่น ถ้า ก เป็นผู้ส่งก่อน จะส่งลูกให้กับ ค หากฝ่ายส่งลูกคือฝ่าย ก ได้ 1 คะแนน ก จะยื่นส่งที่สนามส่งลูกด้านซ้าย ส่งไปให้ ง เนื่องจากฝ่าย ก และ ข ได้คะแนนเป็นเลขคี่ โดยฝ่ายที่ได้คะแนนจากการเล่นที่ตนเป็นฝ่ายส่งเท่านั้น จึงจะเปลี่ยนสนามส่ง หากฝ่าย ก ทำเสีย ฝ่าย ค และ ง จะได้ 1 คะแนน และมีสิทธิ์ส่งแต่ไม่ต้องเปลี่ยนสนาม โดย ง ก็จะได้เป็นผู้มีสิทธิ์ส่ง เนื่องจากคะแนนเป็นเลขคู่ และเป็นผู้ส่งลำดับที่ 2 จะต้องส่งลูกที่สนามส่งลูกด้านซ้ายให้ ก เป็นผู้รับ ต่อไปถ้าฝ่าย ก และ ข ได้คะแนนเป็น 2 – 1 ฝ่าย ก และ ข ก็จะมีสิทธิ์ส่ง โดย ข ซึ่งเป็นลำดับที่ 3 จะได้ส่งที่สนามส่งลูกด้านขวา เพราะคะแนนฝ่าย ก และ ข เป็นเลขคู่ (2 คะแนน) โดยไม่ต้องเปลี่ยนสนามหากฝ่าย ค และ ง ได้ 1 คะแนน เป็น 2 เท่า ก็จะเปลี่ยนส่งมาให้ ค ซึ่งเป็นผู้ส่งลำดับที่ 4 ส่งในสนามส่งลูกด้านขวา เพราะคะแนนที่ได้เป็นเลขคู่ โดยไม่ต้องเปลี่ยนสนามเช่นกัน ลำดับจะต้องเป็นเช่นนี้ตลอดไปตามแผนผังด้านล่าง (แต่หากมีการผิดลำดับมือ หรือยืนในสนามส่งลูกผิด หลังจากการส่งลูกไปแล้วจะไม่มี การแก้ไขความผิดนั้น ให้เล่นต่อไปโดยไม่มีการเปลี่ยนลำดับหรือสนามส่งลูกใหม่)

การแข่งขันประเภทคู่ ระหว่าง ก และ ข แข่งขันกับ ค และ ง เป็นฝ่ายส่ง

ลูก ค เป็นฝ่ายรับลูกก่อน

คะแนน	ผู้เล่น		สนามส่งลูก	ผู้ส่งลูก	ลำดับผู้ส่งลูก	ผู้ส่งและผู้รับ
0	ค	ง	ด้านขวา	ก	ก เป็นผู้ส่งคนแรก (ลำดับที่ 1)	ฝ่าย ก และ ข เป็นฝ่ายส่ง
0	ข	ก				
0	ค	ง	ด้านซ้าย	(ก)	ก ส่งเป็นคนแรก (ลำดับที่ 1) ยังไม่เปลี่ยนผู้ส่งเนื่องจากได้คะแนน	ฝ่าย ก และฝ่าย ข ได้คะแนนสิทธิ์ส่งต่อให้ ง
1	ก	ข				
1	ค	ง	ด้านซ้าย	ง	ง คู่ขาของผู้รับคนแรก (ลำดับที่2) ส่งลูกที่สนามด้านซ้ายเนื่องจากคะแนนเป็นเลขคี่	ฝ่าย ค และฝ่าย ง ได้คะแนน ง ส่งให้ ก
1	ก	ข				
1	ค	ง	ด้านขวา	ข	ข คู่ขาของผู้ส่งคนแรก (ลำดับที่3)ส่งลูกที่สนามด้านขวา คะแนนเป็นเลขคู่	ฝ่าย ก และฝ่าย ข ได้คะแนน ข ส่งให้ ค
2	ก	ข				
2	ค	ง	ด้านขวา	ค	ค ผู้รับคนแรก (ลำดับที่4) ส่งลูกที่สนามด้านขวา คะแนนเป็นเลขคู่	ฝ่าย ค และฝ่าย ง ได้คะแนน ก ส่งให้ ข
2	ก	ข				
3	ง	ค	ด้านซ้าย	(ค)	ค เป็นผู้รับคนแรก (ลำดับที่4)ได้ส่งต่อและต้องสลับสนาม เนื่องจากฝ่ายส่งได้คะแนน	ฝ่าย ค และ ง ได้คะแนน ค ได้สิทธิ์ส่งต่อให้ ก
2	ก	ข				
3	ง	ค	ด้านซ้าย	ก	ก ส่งเป็นคนแรก (ลำดับที่ 1) ส่งลูกสนามด้านซ้าย เนื่องจากคะแนนเป็นเลขคี่	ฝ่ายกและ ข ได้คะแนน เปลี่ยนส่ง ก ส่งให้ ค
3	ก	ข				
3	ง	ค	ด้านขวา	(ก)	ก ส่งเป็นคนแรก (ลำดับที่ 1) ส่งลูกต่อที่สนามด้านขวาเนื่องจากคะแนนเป็นเลขคี่	ฝ่ายกและ ข ได้คะแนน ได้สิทธิ์ส่งต่อให้ ง
4	ข	ก				
4	ง	ค	ด้านขวา	ง	ง คู่ขาของผู้รับคนแรก (ลำดับที่2) ส่งลูกที่สนามส่งลูกด้านขวา เนื่องจากคะแนนเป็นเลขคู่	ฝ่าย ค และ ง ได้คะแนน เปลี่ยนส่ง ง ส่งให้ ก
4	ข	ก				
4	ง	ค	ด้านซ้าย	ข	ข คู่ขาผู้ส่งคนแรก (ลำดับที่3) ส่งลูกที่สนามส่งลูกด้านซ้าย เนื่องจากคะแนนเป็นเลขคู่	ฝ่ายกและ ข ได้คะแนน เปลี่ยนส่ง ข ส่งให้ ค
5	ง	ค				
5	ง	ค	ด้านซ้าย	ค	ค ผู้รับลูกคนแรก (ลำดับที่ 4) ส่งลูกที่สนามส่งลูกด้านซ้าย เนื่องจากคะแนนเป็นเลขคี่	ฝ่ายคและ ง ได้คะแนน เปลี่ยนส่ง ค ส่งให้ ข
5	ข	ก				

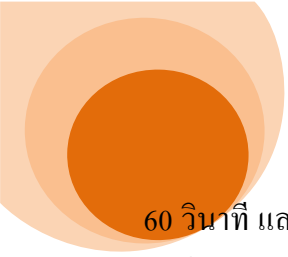
นอกจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการนับคะแนนแล้ว การพักก็เปลี่ยนแปลงไป เมื่อผู้เล่นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำคะแนนได้ถึง 11 คะแนน จะมีการพัก 60 วินาที ในช่วงแรกพักผู้ฝึกสอนที่นั่งด้านหลังสนามจะสามารถเข้ามาสอนได้ที่ข้างสนาม และให้ออกจากข้างสนามเมื่อกรรมการผู้ตัดสินชาน 20 วินาที และจะอนุญาตให้ผู้เล่นดื่มน้ำและเช็ดเหงื่อได้เฉพาะช่วงนี้เช่นกัน (จะไม่อนุญาตให้ดื่มน้ำในช่วงระหว่างแข่งขัน) แต่ถ้าขอไปเช็ดมือจะพิจารณาอนุญาตแต่ก็ต้องปฏิบัติตามอย่างรวดเร็วเมื่อจบเกมแต่ละเกมจะอนุญาตให้พัก 2 นาที แม้ว่าจะเสมอกันคนละเกมก็พักได้ 2 นาทีเท่านั้น ในระหว่างเกมที่ 2 และเกมที่ 3 กล่าวคือ ยกเลิกการพัก 5 นาที แต่เพิ่มการพัก 2 นาทีระหว่างเกมทุกเกม โดยในระหว่างการพักนี้ ผู้ฝึกสอนก็จะเข้ามาสอนได้ แต่หลังจากนักกีฬาเปลี่ยนข้างแล้ว เมื่อกรรมการผู้ตัดสินประกาศ “สนาม...20 วินาที” ผู้ฝึกสอนจะต้องเดินกลับไปนั่งด้านหลังสนามที่เปลี่ยนข้างเช่นเดียวกับนักกีฬา และให้ใช้หลักนี้ปฏิบัติเช่นเดียวกันในการเล่นเกมที่ 3 (ถ้ามี) เมื่อผู้เล่นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำคะแนนได้ถึง 11 คะแนน แต่ถ้าผู้เล่นล้มเปลี่ยนข้างเมื่อพบความผิดปกติเปลี่ยนข้างทันทีเมื่อลูกไม่อยู่ในการเล่น และนับคะแนนต่อจากคะแนนที่ได้ในขณะนั้น

การแสดงอารมณ์ในสนามของผู้เล่น

กรรมการเทคนิค โดยเฉพาะกรรมการผู้ตัดสินต้องระลึกเสมอว่า ผู้เล่นมีสิทธิที่จะแสดงอารมณ์ในสนามแข่งขันได้ การอนุญาตให้ผู้เล่นแสดงอารมณ์ออกมา เป็นการดีที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ชม อีกทั้งทำให้เกมการแข่งขันตื่นเต้นเร้าใจมากขึ้น แต่เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินที่จะต้องประเมินสถานการณ์และใช้วิจารณญาณที่ดีในบางครั้งจำเป็นต้องพูดคุยกับผู้เล่นก่อนเริ่มการแข่งขัน

ตำแหน่งการนั่งและการเข้ามาสอนของผู้ฝึกสอน

ตำแหน่งของเก้าอี้ของผู้ฝึกสอนจะอยู่ด้านหลังของสนามทั้งสองข้าง ผู้ฝึกสอนจะนั่งด้านหลังของสนามในฝั่งของผู้เล่นของตน และจะต้องย้ายตามผู้เล่นเมื่อจบเกมแต่ละเกมหรือเปลี่ยนข้างในเกมที่ 3 ส่วนการสอนหากเป็นระบบการนับคะแนนแบบ Rally Point ผู้ฝึกสอนจะสอนได้ที่ข้างสนาม ขณะการพักระหว่างเกมที่คะแนน 11 คะแนน จะพักได้

60 วินาที และเมื่อจบเกมแต่ละเกม จะพักได้ 2 นาที เมื่อกรรมการผู้ตัดสินขาน 20 วินาที จะต้องกลับไปนั่งที่เก้าอี้ที่จัดไว้ให้ด้านหลัง

การขออนุญาตขณะแข่งขัน

การขอเปลี่ยนลูก จะต้องขออนุญาตจากกรรมการผู้ตัดสิน ซึ่งจะวินิจฉัยโดยดูสภาพของลูกชนไก่

การค้ำน้ำ จะอนุญาตขณะการพักเท่านั้น ส่วนการขอเช็ดมือขึ้นอยู่กับความจำเป็น และหากกรรมการอนุญาตจะต้องออกมาเช็ดและกลับเข้าสู่สนามอย่างรวดเร็ว การเช็ดพื้นสนามจะมีการเช็ดพื้นทุกครั้งที่มีการพัก

2.5 ไบบันทิกคะแนนและการบันทิกคะแนน

การบันทึกของกรรมการผู้ตัดสินจะใช้วิธีการในการลงคะแนนที่ไม่จำกัดด้วยตัวเลขโดยจะบันทิกคะแนนหลังจากการตีได้แต่ละครั้ง โดยใช้ช่องบันทิกคะแนนเป็นแบบ 2 แถว ใน 1 ช่อง สำหรับผู้เล่นในแต่ละฝ่าย โดยจะต้องลงคะแนนเพียงช่องในแนวตั้งเพื่อให้ง่ายต่อการอ่าน และรู้ว่าฝ่ายใดชนะการตีได้และได้สิทธิ์ในการส่ง

การใช้บันทิกแบบนี้ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้กรรมการผู้ตัดสินไม่ตื่นตระหนกกับสถานการณ์ที่ทำให้หลงลืม และยังช่วยลดความผิดพลาด นอกจากนี้ยังช่วยให้กรรมการผู้ชี้ขาดตัดสินใจในกรณีมีการประท้วงอีกด้วย

คำแนะนำในการใช้ไบบันทิกคะแนน

กรรมการผู้ตัดสิน ต้องลงรายละเอียดข้อมูลการแข่งขันให้ครบถ้วนในไบบันทิกคะแนน (ในกรณีที่ไม่ได้มีการใช้คอมพิวเตอร์ใส่ข้อมูล)

ก่อนเริ่มการแข่งขัน

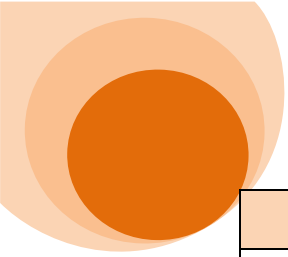
1. S R บันทึกผู้ส่งและผู้รับลูก ใบบันทึกคะแนนหลังจากเสียงสิทธิ์ที่ผู้เล่นเลือกเป็นผู้ส่งหรือผู้รับ ประเภทเดียวให้ทำเครื่องหมายเฉพาะฝ่ายส่งเท่านั้น
2. L R บันทึกการเริ่มของผู้เล่น (ด้านซ้าย , ขวา) เมื่อมองลงไปจากเก้าอี้ที่นั่งของกรรมการผู้ตัดสิน ให้บันทึกหลังจากการเสียงสิทธิ์ที่ผู้เล่นใช้สิทธิ์เลือกแดน
3. O บันทึกลงในช่องของผู้ส่งลูกและผู้รับลูกคนแรก
4. เวลาเริ่มการแข่งขัน เวลาที่เริ่มเมื่อกรรมการผู้ตัดสินขานว่า “ส่งได้”

ระหว่างการเล่น

1. ให้เขียนคะแนนที่ได้ใหม่ในช่องถัดไปในแถวของผู้ส่งลูก
2. ผู้รับจะไม่เปลี่ยนสนาม จนกระทั่งชนะการตีได้ เมื่อฝ่ายตนเป็นฝ่ายส่งลูก ฝ่ายที่เสียสิทธิ์การส่ง โดยผู้เล่นที่ได้ส่งก่อนจะมีการเสียสิทธิ์ให้คงอยู่ในสนามส่งลูกด้านนั้น จนกระทั่งไม่มีสิทธิ์ส่งลูกใหม่และชนะการตีได้

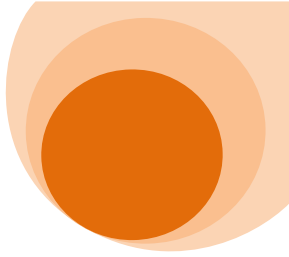
ตัวอย่าง นายต่งส่งลูกจากสนามส่งลูกด้านขวา เมื่อเขามีคะแนน 4 – 0 และ นายต่งยังคงยืนอยู่ในสนามด้านขวาจนกระทั่งฝ่ายเขาได้สิทธิ์ในการส่ง เมื่อคะแนนเป็น 6 – 7 นายต่งก็จะเปลี่ยนไปสนามส่งลูกด้านซ้าย

3. ถ้าฝ่ายรับได้คะแนน ให้ขาน “เปลี่ยนส่ง” แล้วใส่คะแนนใหม่ที่ได้ลงในช่องถัดไป
4. เมื่อได้คะแนน 20 เท่า ให้ขีดเส้นทแยงมุมในช่องถัดไป
5. หากมีเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ให้บันทึกตัวอักษรตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นลงในช่องถัดไปในแถวที่ตรงกับชื่อของผู้เล่นที่ได้กระทำนั้น

เหตุการณ์	บันทึก / ตัวอักษรที่ใช้
เดือนที่กระทำผิด	W
คดีสิทธิ์ที่กระทำผิด	F
เรียกกรรมการผู้ชี้ขาดเข้ามา	R
พักการเล่น	S
คดีสิทธิ์จากการแข่งขัน	Disqualified
ถอนตัวจากการแข่งขัน	Retired
บาดเจ็บ	I
พักการเล่น	S
แก้ไขเมื่อมีการทำผิดในสนามส่งลูก	C
เปลี่ยนแปลงคำตัดสินของกรรมการกำกับเส้น	O

6. ให้เขียนรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลงในใบบันทึกคะแนน ถ้าไม่มีทำให้เขียนเพียงพอ ให้เขียนไว้ด้านหลังใบบันทึกคะแนน ให้ทำข้อสังเกต โดยบันทึกว่า ข้อสังเกต กรุณาดูบันทึกด้านหลังใบบันทึกคะแนน

จบการแข่งขัน

1. เขียนวงกลมคะแนนที่จบการแข่งขัน
2. ลงเวลาที่จบการแข่งขัน โดยยึดเวลาที่กรรมการผู้ตัดสินขานว่า “เกม” ในการสิ้นสุดการแข่งขัน
3. ลงคะแนนที่จบเกมการแข่งขันทุกเกมในช่องบนสุดของใบบันทึกคะแนน
4. วงกลมชื่อของผู้เล่นที่เป็นฝ่ายชนะที่บนสุดของใบบันทึกคะแนน

ภายหลังการแข่งขัน

1. ระยะเวลาให้คำนวณเวลาที่ใช้ในการแข่งขัน ตั้งแต่เริ่มการแข่งขันจนจบการแข่งขัน
2. ลงชื่อในใบบันทึกคะแนน
3. นำใบบันทึกคะแนนไปให้กรรมการผู้ชี้ขาดลงชื่อ และส่งให้ฝ่ายควบคุมการแข่งขัน

4

4 สำน ^๙ผู้ตัดสิน กัดพล สิงห์เย็น ชูศักดิ์ รัตนวิภาต

คณะมนตรี

R	อดีต ศร สม สมชาย ใจพระ
---	---------------------------

วันที่ 4 มีนาคม 2556 เวลา 18.43 น.

13 : 21	28 : 26	15 : 21
---------	---------	---------

เวลาจบการแข่งขัน 19:26

ลูกนกไก่ 16 รวมระยะเวลาการแข่งขัน 43

[illegible]

กรรมการผู้ตัดสิน

กรมการฝึกหัดครู

บทที่ 3

เกณฑ์ต่างๆสำหรับนักกีฬาแบดมินตันคนพิการ

กฎเกณฑ์การพิจารณานักกีฬาคนพิการกลุ่มวีลแชร์

(ตามการจัดลักษณะความพิการของสหพันธ์แบดมินตันโลก วันที่ 1 มิถุนายน 2555)

การแบ่งระดับความพิการของวีลแชร์แบดมินตันมี 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มวีลแชร์แบดมินตันระดับ WH1 มีลักษณะสำคัญคือ

1.1 ความสมดุลของร่างกายอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อยมาก ร่างกายบริเวณส่วนล่างเป็นอัมพาตอย่างเห็นได้ชัดเจนแต่บริเวณร่างกายส่วนบนหรือลำตัวมีความสูญเสียความสามารถปานกลาง

1.2 กระดูกคดมากกว่าหรือเท่ากับ 60 องศา

(โดยการ x-ray)

1.3 สูญเสียขาส่วนเหนือเข่าทั้งสองข้าง

1.4 มีข้อจำกัดในการควบคุมส่วนปลายสุดของแขน

1.5 มีอาการกล้ามเนื้อกระดูกที่ขาข้างรุนแรง

1.6 พบความผิดปกติในการเคลื่อนไหวอย่างน้อย 8 อย่างในบริเวณร่างกายส่วนล่างตั้งแต่สะโพกลงไปที่ขาทั้งสองข้างในกรณีต่อไปนี้

1.6.1 การยืดติดของการพับสะโพกมากกว่า 45 องศา

1.6.2 การยืดติดของการเหยียดสะโพกมากกว่า 25 องศา

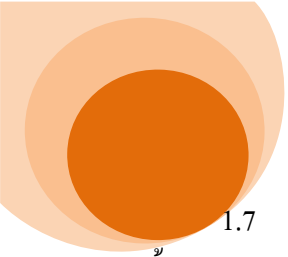
1.6.3 การยืดติดของการงอเข่ามากกว่า 60 องศา

1.6.4 การยืดติดของการเหยียดเข่ากว่า 30 องศา

1.6.5 ข้อเท้าเคลื่อนไหวด้วยการกระดกออกได้มากกว่าหรือเทียบเท่ากับ 10 องศา

1.6.6 ข้อเท้าเคลื่อนไหวด้วยการกระดกเข้าได้มากกว่าหรือเทียบเท่ากับ 20 องศา

1.7 พบการสูญเสียกำลังของกล้ามเนื้ออย่างน้อย 14 แห่งที่ส่วนล่างของร่างกาย ตั้งแต่สะโพกลงมาได้แก่

- 1.7.1 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการพับสะโพกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.2 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดสะโพกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.3 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการพับสะโพกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.4 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดสะโพกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.5 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดเข่าระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.6 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการงอเข่าระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.7 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการกระดกข้อเท้าออกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 1.7.8 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการกระดกข้อเท้าเข้าระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

2. กลุ่มวีลแชร์แบบมินตันระดับ WH2 มีลักษณะสำคัญคือ

- 2.1 มีความพิการเล็กน้อย
- 2.2 มีปัญหาในการทรงตัวบนรถเข็นเล็กน้อย
- 2.3 มีอาการกล้ามเนื้อกระดูกที่ขาเล็กน้อย
- 2.4 สูญเสียระดับเหนือเข่าหรือเท่ากับเข่า

อย่างน้อยหนึ่งข้าง

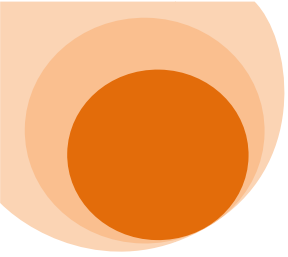
2.5 พบความผิดปกติในเรื่องการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างน้อย 5 อย่างบริเวณส่วนสะโพกลงมาที่ขาหนึ่งข้างในกรณีต่อไปนี้

- 2.5.1 สะโพกพับยึดติดมากกว่า 45 องศา
- 2.5.2 สะโพกเหยียดยึดติดมากกว่า 25 องศา
- 2.5.3 เข่าเหยียดยึดติดมากกว่า 30 องศา
- 2.5.4 เข่างอยึดติดมากกว่า 25 องศา
- 2.5.5 ข้อเท้ากระดกออกได้ 10 องศา
- 2.5.6 ข้อเท้ากระดกเข้าได้ 10 องศา

2.6 พบการสูญเสียกำลังของกล้ามเนื้ออย่างน้อย 5 แห่งที่บริเวณสะโพกลงมาที่ขาหนึ่งข้างหรือ 4 แห่งที่ขา 1 ข้าง หรือ 2 แห่งในส่วนอื่นๆ ได้แก่

- 2.6.1 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการพับสะโพกระดับ 3 (ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 2.6.2 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดสะโพกระดับ 3 (ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 2.6.3 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการงอพับสะโพกระดับ 3 (ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

- 2.6.4 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดสะโพกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 2.6.5 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดเข่าระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 2.6.6 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการงอเข่าระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)
- 2.6.7 สูญเสียกำลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการกระดกข้อเท้าออก
ระดับ 3 (ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

เกณฑ์การพิจารณานักกีฬาประเภทยืนแข่งขันกลุ่มพิการร่างกายส่วนล่าง (Standing Lower Limb)

(ตามการจัดลักษณะความพิการของสหพันธ์แบดมินตันโลก วันที่ 1 มิถุนายน 2555)

การแบ่งระดับความพิการร่างกายส่วนล่างมี 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มยืนแข่งขัน ระดับ SL3 (Standing Lowre 3) จะมีความพิการในส่วนล่างของร่างกายค่อนข้างรุนแรงและเห็นได้เด่นชัด ในส่วนบนของร่างกายไม่มีความพิการหรือมีบ้างเล็กน้อย ความพิการส่วนล่างที่เห็นได้ชัดคือ

1.1 มีขาขาดเหนือเข่า 1 ข้างหรือ

1.2 มีขาขาดใต้เข่า 2 ข้าง

- 1.3 พบความผิดปกติอย่างน้อย 4 อย่างในหนึ่งหรือสองของส่วนสะโพกลงไปยังขาทั้งสอง ในกรณีดังต่อไปนี้

1.3.1 พับสะโพกเข้ามามากกว่า 45 องศา

1.3.2 เขยียดสะโพกออกมากกว่า 25 องศา

1.3.3 งอเข่าเข้ามาได้มากกว่า 60 องศา

1.3.4 เขยียดเข่าได้มากกว่า 30 องศา

1.3.5 กระดกข้อเท้าออกได้น้อยกว่าหรือ

เท่ากับ 10 องศา

- 1.4 มีความผิดปกติใน 3 ข้อและมีความสูญเสียพลังของกล้ามเนื้อหนึ่งอย่างหรือมีความยาวของขาทั้งสองแตกต่างกัน 4 เซนติเมตรมีการสูญเสียพลังของกล้ามเนื้อ 4 ข้อ ใน 1 หรือทั้ง 2 ของร่างกายส่วนล่าง

1.4.1 การพับสะโพกเข้ามาสูญเสียพลังกล้ามเนื้อระดับ 3

(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.2 สูญเสียพลังกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเขยียดสะโพกระดับ 3

(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.3 สูญเสียพลังกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเขยียดสะโพกออกระดับ 3

(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.4 สูญเสียพลังกล้ามเนื้อในส่วนที่เกี่ยวกับการพับสะโพกเข้ามาระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.5 สูญเสียพลังกล้ามเนื้อในส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดเข่าออกระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.6 สูญเสียพลังกล้ามเนื้อในส่วนที่เกี่ยวกับการงอเข่าเข้ามาระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.7 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อในส่วนที่เกี่ยวกับการกระดกข้อเท้าออก
ระดับ 3 (ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2)

1.4.8 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อในส่วนที่กระดกข้อเท้าเข้ามาระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระดับ 2) หรือ ความผิดปกติของกล้ามเนื้อข้อ 1.3 สามอย่าง
กับการสูญเสียพลังของกล้ามเนื้อข้อ 1.4 หนึ่งอย่างหรือ ความแตกต่างระหว่างความยาว
ของขาทั้งสองข้าง 4 เซนติเมตรความแตกต่างของความยาวขาทั้งสองข้างจะมีคุณสมบัติ
เท่ากับขาขาดเหนือเข่าหนึ่งข้าง

2. กลุ่มขึ้นแข่งขันระดับ SL4 (Standing Lower 4)จะมีลักษณะความพิการดังนี้

2.1 มีความพิการตั้งแต่กำเนิด

2.2 สูญเสียขาข้างหนึ่งบริเวณใต้เข่าลงมา

2.3 ความผิดปกติทางการเคลื่อนไหว ตรวจพบ
สองอย่างในหนึ่งหรือสองของร่างกายส่วนล่าง
(ส่วนสะโพกถึงขาทั้งสองข้าง) ในกรณีดังต่อไปนี้

2.3.1 สูญเสียการเคลื่อนไหวส่วนที่เกี่ยวกับการพับสะโพกเข้ามากกว่า 45 องศา

2.3.2 สูญเสียการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเหยียดสะโพกออก
มากกว่า 25 องศา

2.3.3 สูญเสียการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการงอเข่าได้มากกว่า 60 องศา

2.3.4 สูญเสียการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเหยียดเข่าได้มากกว่า 30 องศา

2.3.5 การกระดกข้อเท้าออกได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 องศา

- 2.3.6 การกระดกข้อเท้าเข้าได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 องศา
- 2.4 การสูญเสียพลังของกล้ามเนื้อพบสองอย่างในหนึ่งหรือสองของร่างกาย
ส่วนล่าง (ส่วนสะโพกถึงขาทั้งสองข้าง) ในกรณีดังต่อไปนี้
- 2.4.1 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการพับสะโพก ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.4.2 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อส่วนที่เกี่ยวกับการเหยียดสะโพก ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.4.3 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการเหยียดสะโพก ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.4.4 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการเหยียดเข่า ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.4.5 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการงอเข่า ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.4.6 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการกระดกข้อเท้าออกไป ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.4.7 สูญเสียพลังของกล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการกระดกข้อเท้าเข้ามา ระดับ 3
(ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระดับ 2)
- 2.5 ความแตกต่างความยาวของขาซ้ายและขาขวาน้อย 7 เซนติเมตร

เกณฑ์การพิจารณานักกีฬากลุ่มพิการแขน (Standing upper 5)

(ตามการจัดระดับความพิการของสหพันธ์แบดมินตันโลก 1 มิถุนายน 2555)

การแบ่งระดับความพิการทางแขนมี 2 กลุ่ม คือ

1.กลุ่มความพิการทางแขนที่ไม่ได้ใช้แขนข้างที่พิการจับไม้แบดมินตันสำหรับแข่งขัน จะมีลักษณะความพิการดังนี้

1.1 แขนขาดข้างเดียวเหนือข้อมือขึ้นไป

1.2 ในกรณีแขนข้างที่ขาดอยู่บริเวณข้อมือพอดีให้วัดจากบริเวณกึ่งกลางของหัวไหล่ไปยังนิ้วที่ยาวที่สุดผลลัพธ์จะต้องเท่ากับหรือสั้นกว่าบริเวณข้อมือของมืออีกข้างหนึ่ง

1.3 ในกรณีที่แขนมีความผิดปกติไม่ได้ขาดจะต้องมีลักษณะที่พบได้อย่างน้อย 3 อย่าง ในกรณีดังต่อไปนี้

1.3.1 กางหัวไหล่ออกได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 60 องศา

1.3.2 ห่อไหล่เข้ามาได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 60 องศา

1.3.3 เขยิบหัวไหล่ได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 องศา

1.3.4 หมุนข้อศอกออกจำนวนที่ขาดมากกว่า 70 องศา

1.3.5 มีข้อศอกติดมากกว่า 80 องศา

1.4 เกี่ยวกับพลังของกล้ามเนื้อจะมีความสูญเสียพลังของกล้ามเนื้อไม่ต่ำกว่า 3 อย่าง ในกรณีดังต่อไปนี้

1.4.1 กางหัวไหล่ออกระดับ 3

1.4.2 ห่อไหล่เข้าระดับ 3

1.4.3 เขยิบหัวไหล่ออกระดับ 3

1.4.4 สูญเสียพลังกล้ามเนื้อของข้อศอกในการงอเข้าและเหยียดออก ระดับ 2

2. กลุ่มความพิการทางแขนในส่วนที่ใช้แขนด้านที่พิการจับไม้แร็กเกตสำหรับการแข่งขันมีลักษณะความพิการ ดังนี้

2.1 มีความสูญเสียอย่างสมบูรณ์ของนิ้วมืออย่างน้อย 3 นิ้วยกเว้นนิ้วหัวแม่มือ โดยไม่อนุญาตให้มีการพันมือกับไม้แร็กเกตในการแข่งขัน

2.2 มีความสูญเสียอย่างสมบูรณ์ของนิ้วมืออย่างน้อย 4 นิ้วยกเว้นนิ้วหัวแม่มือ และอนุญาตให้มีการพันมือติดกับแร็กเกตเพื่อการแข่งขันได้

2.3 มีความสูญเสียนิ้วหัวแม่มือทั้งหมดอย่างเห็นเด่นชัด

2.4 ความผิดปกติของแขนพบได้เพียง 1 อย่าง ในกรณีดังต่อไปนี้

2.4.1 กางหัวไหล่ออกได้น้อยกว่า 90 องศา

2.4.2 ห่อไหล่เข้าได้น้อยกว่า 90 องศา

2.4.3 หมุนหัวไหล่เข้าได้น้อยกว่า 40 องศา

2.4.4 หมุนหัวไหล่ออกได้น้อยกว่า 60 องศา

2.4.5 กางข้อศอกออกได้มากกว่าหรือเท่ากับ 45 องศา

2.4.6 ข้อมือติดขยับได้มากกว่าหรือเท่ากับ 50 องศา

2.5 พลังของกล้ามเนื้อพบได้เพียง 1 อย่าง ในกรณีดังต่อไปนี้

2.5.1 หัวไหล่กางออกสูญเสียระดับ 3

2.5.2 ห่อไหล่เข้าสูญเสียระดับ 3

2.5.3 หมุนหัวไหล่เข้าสูญเสียระดับ 3

2.5.4 หมุนหัวไหล่ออกสูญเสียระดับ 3

2.5.5 ข้อศอกติดจากการพับเข้าสูญเสียระดับ 3

2.5.6 ข้อศอกติดจากการเหยียดออกสูญเสียระดับ 3

เกณฑ์การพิจารณานักกีฬาประเภทยืนแข่งขันกลุ่มคนแคระ:

(การแบ่งลักษณะความพิการของสหพันธ์แบดมินตันโลก วันที่ 1 มิถุนายน 2555)

การแบ่งระดับความพิการของกลุ่มคนแคระ

1. อายุ 18 ปีขึ้นไป
2. ชายมีความสูงไม่เกินหรือเท่ากับ 145 เซนติเมตร มีความยาวของแขนไม่เกินหรือเท่ากับ 66 เซนติเมตร และความแตกต่างระหว่างส่วนสูงกับความยาวของแขนไม่เกินหรือเท่ากับ 200 เซนติเมตร

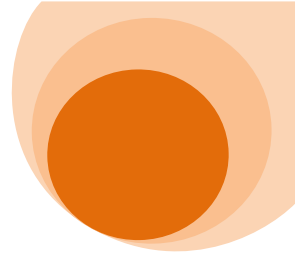
3. หญิงมีความสูงไม่เกินหรือเท่ากับ 137 เซนติเมตร ความยาวของแขนไม่เกิน หรือเท่ากับ 63 เซนติเมตร และ ความแตกต่างระหว่างส่วนสูงกับความยาวของแขนไม่เกินหรือเท่ากับ 190 เซนติเมตร

วิธีวัดส่วนสูง วัดโดยยืนเท้าเปล่าให้ชิดติดกับผนัง

วิธีวัดความยาวของแขนให้วัดจากปลายสุดของนิ้วที่ยาวที่สุดของแขนข้างที่ยาวที่สุด

คำศัพท์กีฬาเบดมินตันคนพิการ

Amputee	พิการแขนหรือขา
Muscle tone	ความตึงตัวของกล้ามเนื้อ
Muscle strength	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
Coordination	การประสาน , ความเท่ากัน , การอยู่ในระดับเดียวกัน
Range of motion	ช่วงของการเคลื่อนไหว
Endurance	ความอดทน
Sensation	ความรู้สึก ประสาทสัมผัส
Physical Assessment	การประเมินผลทางกายภาพ
Eligibility to Compete	มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำการแข่งขัน
Criteria	เกณฑ์, บรรทัดฐาน
Impairment	การทำให้เลวลง การด้อยค่า
Spinal cord injury	การบาดเจ็บของเส้นประสาทไขสันหลัง
Intellectual disability	ความพิการทางปัญญา
Les autres	โรคที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว
Limb deficiencies	ขาดแขนขา
Congenital disorders	ความผิดปกติแต่กำเนิด
Multiple sclerosis	เส้นโลหิตตีบ
Ankylosis or arthritis of major joints	โรคข้ออักเสบของข้อต่อที่สำคัญ
Ineligibility	คุณสมบัติที่ไม่เหมาะสม
Ataxia	สภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน
Athetosis	การเคลื่อนไหวผิดปกติของคอ หน้า มือและเท้าอย่างช้าๆ ไม่เป็นจังหวะและแบบแผนแน่นอน คล้าย chorea แต่ช้า และน้อยกว่า
Cerebral Palsy	พิการทางสมอง

บรรณานุกรม

คู่มือกฎระเบียบสมาคม 2550. สมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.

ชนะรัตน์ หงส์เจริญ. เทคนิคการตัดสินเบดมินตัน. กรุงเทพฯ : เอกสิทธิ์ดีไซท์.

สุที ศิริวงศ์พากร. เอกสารประกอบการสอน. พลศึกษา 5 (เบดมินตัน) สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล พระนคร, 2545

คู่มือผู้ตัดสินกีฬาเบดมินตัน 2553. สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา

กรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

พิพัฒน์ จันทรไพจิตร. เอกสารการพิจารณาความพิการ. สมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางแสงจันทร์ วรสุมนต์	อธิบดีกรมพลศึกษา
นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	รองอธิบดีกรมพลศึกษา
นายรัช ถาวรสวัสดิ์	รองอธิบดีกรมพลศึกษา
นายนิวัฒน์ ลิ้มสุขนิรันดร์	ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา

คณะผู้จัดทำ

นายชวลิต จิรายุกุล
นางวสินี คำนึ่ง
นางสาวยุวดี คำหมี
นายเสกสิทธิ์ สิงห์อุไร
นางสาววรินทร์ สุ่มมาตย์
นางสาววัลดี แยมทิม

ผู้เรียบเรียงและจัดทำต้นฉบับ

นางวสินี คำนึ่ง นักพัฒนาการกีฬาชำนาญการพิเศษ

ฝ่ายศิลป์

นายเสกสิทธิ์ สิงห์อุไร เจ้าหน้าที่งานโสตทัศนศึกษาชำนาญงาน

BADMINTON

154 สนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร 0-2214-0120 ต่อ 3609 โทรสาร 0-2214-1808